

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 8 SEPTEMBER 2021

Microsoft Teams

Voorzitter: dhr. Van Verk
Commissiegriffier: mevr. Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Mevr. Van Eck (Fractie Nijhof)
Mevr. Van der Ham (CDA)
Dhr. Kwaak (VVD)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Nijhof (Fractie Nijhof)
Mevr. Rutten-Alberts (PVV)
Mevr. Stevens (PvdA)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Tiebosch (D66)

Portefeuillehouders: wethouder R. van der Linden, wethouder P. Heijkoop

Het begin van de beeld-/geluidsopname mist.

De voorzitter: Ik zie ... Hè? Ja, u heeft een vraag? Nou, ik denk het niet. De vraag is of wij nog een zienswijze willen indienen. Mijn voorstel zou zijn ja, en langs welke weg wij dat willen zouden doen, namelijk langs de route zoals we die de afgelopen tijd hebben gedaan dat wij zelf een zienswijze opstellen, of dat wij daar een ambtelijke zienswijze voor in ontvangst zouden willen nemen. Zou iemand daar geluid op kunnen geven? Want ik heb nog niets gehoord. De heer Tiebosch.

De heer Tiebosch: Voorzitter, goedenavond. Wat mij betreft doen we het via de lijn zoals we dat de afgelopen tijd hebben gedaan, natuurlijk gewoon ook met de ambtelijke ondersteuning erbij. Dan zou het goed zijn om te kijken wat we daar zelf als kaderstellend voor zienswijze bij hebben aangegeven om te kijken wat daar uiteindelijk door de Dienst Gezondheid & Jeugd van is gerealiseerd en daar dan onze zienswijze op geven.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: We sluiten ons aan bij de woorden van de heer Tiebosch en willen ook graag dat die zienswijze gemaakt wordt volgens de lijn die we altijd hebben afgesproken.

De voorzitter: Oké. Dat betekent dus als de lijn die we hebben afgesproken dat wij zelf een zienswijze opstellen, die uiteraard ambtelijk ook laten toetsen op allerlei eventuele onvolkomenheden en dat we die uiterlijk 12 oktober in de raad zouden moeten vaststellen. Dat zou betekenen dat we de week daarvoor, 5 oktober, 6 oktober is dat, die in de commissie hebben. Dan gaan we daarmee zo aan de slag. Ik zie dat daar meer mensen het daarmee eens zijn. Even kijken, mevrouw ... Ik ben even je naam kwijt.

De heer Tiebosch: Mevrouw Rutten, voorzitter.

De voorzitter: Ah, dank u, mijnheer Tiebosch. Mevrouw Rutten heeft problemen bij het opstarten, maar ze is er nu in ieder geval bij. Goed. Iedereen kan daarmee instemmen? Daar gaan we daarmee aan de gang.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: Dan, vragen aan het college. Mevrouw Nijhof heeft een vraag aan wethouder Van der Linden. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Op dit moment is de GGD aan het afschalen met het toedienen van vaccinaties in onze stad, de priklocatie in de Oranje Wit-hal stopt binnenkort. We hebben vernomen dat er een prikbus van de GGD middelbare scholen gaat bezoeken om jeugd van 12 tot 18 jaar te vaccineren. In de commissievergadering Sociaal van 31 augustus jongstleden is onder punt 23 een brief ingebracht, een brief over coronavaccinatiebeleid voor kinderen en mRNA-vaccins, waar wordt opgeroepen aan kinderen om zich niet te laten vaccineren. Deze brief is landelijk verspreid. Hoe verhoudt de brief zich tot het beleid in Dordrecht om de prikbus van de GGD langs de scholen te laten gaan, hoe staat het college hierin en in hoeverre neemt het college deze brief serieus? Dat was de vraag.

De voorzitter: De heer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Ja, goedenavond, voorzitter. Dank voor de vraag. Het is niet zo dat ... Het is wel zo dat we een prikbus hebben die af en toe op diverse plekken in de regio staat, waaronder ook een aantal dagen afgelopen tijd in Dordt is langs geweest, met goed resultaat. Het is niet zo dat we nu plannen om die langs middelbare scholen te sturen. Het is wel zo dat er overleg plaatsvindt met de gebruikers van het Leerpark, dus het Da Vinci College met name, om de daar aanwezige populatie van studenten – dat zijn allemaal 16-plussers natuurlijk – om te kijken of die kunnen worden geprikt. Of dat daadwerkelijk gaat gebeuren, weten we nog niet, maar er is wel overleg tussen de Dienst Gezondheid & Jeugd, de GGD en Da Vinci. De brief zelf, ik heb er kennis van genomen. Ja, er staat van alles in. Ik denk dat we vooral het beleid onderschrijven om, nou ja, wat we ook wel zien aan de cijfers, dat vaccineren helpt om uit de pandemie te komen. Waarbij het wel zo is dat iedereen daar vrij in is natuurlijk. Dank.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, is dat voldoende antwoord?

Mevrouw Nijhof: Ja hoor, dat is voldoende. Dank u wel.

De voorzitter: Oké.

4. Voortgang programma Samen tegen Armoede - Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan gaan wij over naar de stukken ter bespreking en dan beginnen we bij het raadsvoorstel 'Voortgang programma Samen tegen de Armoede'. De commissie heeft op 9 maart jongstleden naar aanleiding van de Drechtstedendinsdag van 2 maart het college gevraagd de lokale invulling van schuldhulpverlening en de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening vanaf 1 januari 2021, in het bijzonder de vroegsignalering en nazorg, in een raadsvoorstel te verwerken. De politieke vraag die voorligt is: vinden wij het voorstel zoals dat er ligt voldoende een lokale vertaling van de Wet gemeenschappelijke schuldhulpverlening? De vraag is afkomstig van Beter Voor Dordt met steun van de fracties van D66, GroenLinks, ChristenUnie, SGP, CDA en VSP. De vraag is toentertijd ingediend door mevrouw Nijhof, dus ik wil haar de gelegenheid geven haar standpunt verder toe te lichten. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Nou, we hebben de stukken die voorliggen gelezen en moeten we eerlijk zeggen dat hetgeen wat voorligt als het gaat om Vroeg Eropaf en dat soort zaken, dat dat er best goed uitziet, eerlijk gezegd. We hebben wel een aantal aanvullingen die we missen en die we eigenlijk aan de wethouder zouden willen meegeven om het stukje preventie – want daar gaat het hier natuurlijk ook heel erg over, het gaat niet alleen over het uitvoeren van de wet, maar vooral over het ook denk ik voorkomen van schulden. Want we missen een aantal, laten we zeggen, groepen die in ieder geval niet beschreven worden dat ze bediend worden en we zouden dat graag aan de wethouder willen meegeven. Ons valt in ieder geval op dat – waar we eigenlijk al jaren als het gaat om het jeugddossier iets over roepen, als het gaat om 18-min, 18-plus bijvoorbeeld – valt ons op dat daar in ieder geval niets over beschreven is. Op het moment dat een kind uit een jeugdhulpvoorziening komt en dus met zijn zakje op straat staat en vervolgens geholpen moet worden waarschijnlijk om aan inkomen te komen – en misschien wel aan een dak boven zijn hoofd, maar in ieder geval aan een inkomen te komen – is er heel veel risico dat dat betreffende kind, of die jongvolwassene in de schulden terecht komt. Wij zouden graag willen weten van de wethouder hoe er specifiek op die groep wordt ingezet en ook hoe er wordt ingezet in samenwerking met de wethouder Jeugd, denk ik dan maar. Want zoals we al vele malen gezegd hebben, de Jeugdwet is tot 23 jaar. Dus, nou ja, goed, ik zou ook graag de visie van de Jeugd-wethouder hierover willen horen. Nou, dat is één groep. Verder valt ons op dat er ook geen aandacht besteed wordt specifiek aan ... En daar werd ik op gewezen door mensen uit andere gemeentes die daarmee geconfronteerd zijn. Op het moment dat twee oudere mensen samenwonen en vervolgens overlijdt er iemand, een van de twee, dan is er in ieder geval heel vaak sprake van dat mensen een inkomensval maken. Mijn vraag is hoe de wethouder, als het gaat om het voorkomen van dat deze mensen schulden oplopen of in ernstige financiële problemen komen, hoe daarop ingezet wordt? Ik zie die groep niet terugkomen in de projecten die beschreven zijn. Nou, er wordt wel even aandacht besteed aan de mensen die slachtoffer zijn van de toeslagenaffaire. We weten ook dat wethouder Heijkoop natuurlijk, laten we zeggen, vele uren doorbrengt in Den Haag om toch te proberen om dat in goede banen te leiden. Dat is denken wij een aanzienlijke

groep ook in Dordrecht die daardoor getroffen is en wij zouden ook graag van de wethouder wat meer toelichting willen op deze groep – daar zit veel werk in, denken wij – hoe daarmee omgegaan wordt en of dat ook niet vraagt om vermeerdering van formatie bijvoorbeeld van degenen die zich hiermee bezighouden. Want er is de afgelopen periode ook door de toeslagenaffaire nogal veel, nou ja, laten we zeggen, aan zorg en aan mensen met schulden bij gekomen. Dus we zouden daar graag wat duiding op willen. We weten ook dat het Rijk daar eigenlijk in hoort te voorzien en zouden van de wethouder horen of daar inmiddels in voorzien is. Als dat niet zo is, of daardoor niet de andere groepen in gevaar komen. Als laatste valt ons op dat advies en informatie waar je precies moet zijn op het moment dat jij jezelf meldt, hoe is dat geregeld? Want we zien, dat hebben we ook al heel, heel vaak besproken natuurlijk, dat informatievoorziening heel belangrijk is, ook door het mensen zelf te laten doen uiteindelijk, zodat je misschien uiteindelijk naar een bewindvoerder moet, of naar een curator moet en nou ja, goed, eigenlijk aan de achterkant van het hele stukje terechtkomt. Verder vragen wij ons heel erg af, we zien het stukje bewindvoering en curatorschap ook terugkomen, in hoeverre dat een stuk is waar op het moment dat mensen door de gemeente verwezen worden naar die betreffende bewindvoerder en curatoren, of er dan op gemonitord wordt hoe dat loopt. En op het moment dat de bewoner in de moeilijkheden raakt met de bewindvoerder, dus in conflict raakt met de bewindvoerder, of in ieder geval, dat het allemaal eigenlijk helemaal niet zo gaat lopen zoals het zou moeten, hoe actief de gemeente er dan in is om de bewoner bijvoorbeeld naar een andere bewindvoerder te helpen, of in ieder geval daarop te monitoren. Want we zien dat het nogal wat ontbreekt in klachtenprocedures wat dat betreft, waardoor mensen soms jarenlang bij een bewindvoerder ondergebracht worden die uiteindelijk, laten we zeggen, niet het werk doet wat die moet doen en dat daar dus onvoldoende op gemonitord wordt. Nou goed, daar zouden wij wat meer over willen weten hoe dat nu georganiseerd is. Verder vinden we wat er voorligt er goed uitzien. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u. Zijn er leden die hier verder iets over willen zeggen? Mevrouw Stevens.

Mevrouw Stevens: Dank u wel, voorzitter. Helaas heb ik het eerste stuk niet mee kunnen krijgen, omdat het geluid uitviel. Wat mevrouw Nijhof net aangaf, daar kan ik een gedeelte in meekomen. Maar ik zou eigenlijk nog een stap naar voren willen, want ik denk, als je echt preventief wil werken op het gebied van schuldhulpverlening, dan zou je ook nog meer naar de voorkant kunnen gaan. Een voorbeeldje is bijvoorbeeld dat je zeg maar bij een intakegesprek van de Wmo of van andere hier ook al over kan hebben. We weten allemaal dat schuld schaamtegevoelens heeft en het heel lastig is om dat zelf bespreekbaar te maken, dus het zou wat mij aangaat ook wat meer standaard in intakegesprekken moeten komen bij sociale teams en anderen. Verder vind ik wat er voorligt gewoon een heel goed stuk. Tot zover.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Van der Ham. O, mijn excuus, mijn excuus, er zijn hier nog twee voor. Mevrouw Striebeck.

Mevrouw Striebeck: Dank u wel, voorzitter. Ondanks de aanpak Vroeg Eropaf, preventie en vroegsignalering van armoede en schulden, zijn er nog veel werkende armen, vele

gezinnen en ouderen die in de schulden komen. De Voedselbank heeft het drukker dan ooit. Kunnen niet alle problemen vroeg gesignaleerd worden? En hoe zit het met de wet op de privacy, werkt dat niet tegen? We missen dan ook hierin ook weer de ouderen. Zoals mevrouw Nijhof zei, bij overlijden blijft één partner achter die soms grote problemen kan krijgen. Dit is ook voor vrouwen met kinderen na een scheiding. Dus hoe kunnen we met elkaar zonder dat de privacy in het geding komt mensen nog beter in het vizier krijgen? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u. De heer Tiebosch.

De heer Tiebosch: Voorzitter, dank u wel. Wat er als commissie als politieke vraag is geformuleerd is volgens mij heel goed door de wethouder, het college in de stukken die geleverd zijn beantwoord. We hebben volgens mij ook daarna nog een goede presentatie gehad in de Drechtsteden over wat de SDD nu op dit onderwerp aan het doen is. Ook daarvoor de complimenten. Maar waar wel, en dan kom je wel op het punt: hoe zit dat dan wettelijk? We merken toch dat de nazorg op dit onderwerp nog niet zo goed geborgd is, zo goed geregeld is. Wat zou de wethouder dan meegeven aan deze raad, of aan een volgende raad, waarop eigenlijk misschien op dit punt en zeker nu ook met het nieuwe instellen van onze GRD, hoe we dat dan op een misschien nog betere manier kunnen regelen om daarmee veel ellende in Dordrecht te voorkomen. Voor de rest prima, voorzitter.

De voorzitter: Dank u, mijnheer Tiebosch. Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, dank u wel. De politieke vraag met betrekking tot het voorstel, of de Dordtse aanpak voldoende invulling geeft aan de Wet gemeenschappelijke schuldhulpverlening is een prettig smal geformuleerde vraag, waarvoor dank. In Dordt gaven we met het programma tegen armoede al voor de wijziging van deze wet in 2021 vorm aan vroegsignalering. Sterker nog, we zijn inmiddels al toe aan de eindevaluatie van de aanpak Vroeg Eropaf. Voor de beantwoording van de politieke vraag heb ik eigenlijk nog maar één vraag aan het college over en dat is: waarom ligt het percentage van de inwoners die gebruik maakt van de hulp lager dan verwacht, wat zijn daarvan de oorzaken en hoe zou dat misschien nog beter mogen of kunnen? Voor het overige zijn wij er als CDA van overtuigd dat de Dordtse aanpak werkt en dat die nog maar lang mag voortbestaan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u. De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ja, ik ben in beeld weer, voorzitter. Nou ja, goed, voorzitter, ik heb het al vaker gezegd ook in mijn woordvoering dat des te eerder je erbij bent als mensen in schulden raken, des te beter die preventie is wat dat betreft. Dat blijkt ook een zeer goede zaak om te voorkomen dat mensen inderdaad echt in problematische schulden terechtkomen. Ik hoor net wat opmerkingen over dat er in gesprekken met de Wmo en dergelijke, dat daar wat eerder mensen dan bevraagd moeten worden. Ja, misschien wel, want het is wel opvallend in het stuk dat er met name nu mensen in beeld komen die bij de Sociale Dienst helemaal niet bekend zijn. Misschien is dat eigenlijk wel een goede zaak om dan te voorkomen dat die mensen uiteindelijk wel echt

in beeld komen bij de Sociale Dienst, maar ik vraag me dan ook wel af hoe dat komt. Misschien kan de wethouder daarop reflecteren. Even kijken, het is wel duidelijk ook vanuit de gegevens dat de zorg, de premiebetaling, dat dat de kanarie is eigenlijk in de mijn. Dat zodra mensen dat niet meer gaan doen, dat dan blijkt dat er echt ernstige problemen zijn. Wat mij ook wel opvalt is dat in het dashboard blijkt dat in Dordt twee keer zo vaak lukt om succesvol contact te krijgen met een inwoner. Dat is eigenlijk natuurlijk een hele goede zaak, want ja, landelijk is dat 32 procent, Dordrecht 59 procent. Ik zou daar ook wel mijn complimenten voor willen geven richting de wethouder, maar ik ben natuurlijk ook altijd wel geïnteresseerd in hoe dat komt. Wat ik wel mis is dat het project Vroeg Eropaf, daar wordt aardig wat cijfers en percentages gegeven. Ik zie bijvoorbeeld bij het project Schouders onder Stress geen data, bij een positieve prikkel wat genoemd wordt wat kan worden verstrekt, zie ik ook geen data. Dus misschien dat de wethouder daar ook al wat over kan zeggen, of anders dan misschien zijn het meer technische vragen, voorzitter, zal ik dat door middel van een brief met vragen dan verder oppakken. Dus in zijn algeheel ben ik wel tevreden over wat er in het stuk staat, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Mooi, dank u wel, mijnheer Van der Net. De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, er is natuurlijk al een hoop gezegd. Het hebben van problematische schulden, hoe klein dan ook, is natuurlijk verschrikkelijk en een enorme impact op de mensen. Dat de gemeente heeft gekozen voor een integrale aanpak om dit samen met het SDD op te pakken is heel goed te begrijpen. Dat is natuurlijk een gezamenlijke verantwoordelijkheid en de kennis van de consultants van de SDD is uiteraard onmisbaar binnen dit thema. Maar daar hebben we toch wel een vraag over. Dit is overigens vaker aan de orde geweest. Worden deze SDD-consultanten bijvoorbeeld een vast onderdeel van het Wijkteam? Waar natuurlijk al een hoop gebeurt binnen dit thema. Er valt te lezen dat er dus mensen geschoold worden, maar het zou natuurlijk fijn zijn als bijvoorbeeld SDD-consultanten gewoon vaste medewerkers werden van het Wijkteam. Voorzitter, nog meer. Ja, de VVD had het er eigenlijk over, de heer Van der Net, mensen in beeld. Goed, ik heb een rapport gelezen van Rotterdam waarin dus staat dat zo'n 80 procent van de Rotterdammers dus met schulden niet in beeld is bij de schuldhulpverlening. Ja, ik heb niet de illusie om te denken dat het bij ons in Dordrecht anders is, dus daar is echt wel werk aan de winkel, lijkt mij, om in ieder geval die mensen te bereiken en er vroegtijdig bij te zijn. Voorzitter, nog als laatste, de Rekeningkamercommissie heeft daar volgens mij ook iets over geroepen om inderdaad die mensen beter te bereiken en om daar aandacht aan te besteden. Nou lees ik dat het college dat gaat doen met mobiele gesprekken. Volgens mij is dat, ik weet niet of dat al aan de gang is om te staan op vaste of belangrijke vindplaatsen of ontmoetingsplekken. Mogelijk kan de wethouder daar iets meer over vertellen hoe dat in zijn werk gaat en wat voor effect het heeft als we dus daar al mee zijn gestart. Nou ja, voorzitter, dat waren voor zover mijn vragen.

De voorzitter: Dank u. De heer Bosman, ChristenUnie.

De heer Bosman: Dank u wel, voorzitter. Wat mij betreft is eigenlijk alles gezegd, zeg ik er maar gelijk bij, maar ik voel me wel even genooddaakt om nog een reactie te geven,

omdat wij die bespreking natuurlijk steunen. Dat hebben we gedaan in verband met het belang van dit onderwerp. De reden was ook omdat je hoopt dat er nog op-/aanmerkingen zouden komen. Nou, daar ben ik niet in teleurgesteld. Daarom zeg ik, daarvan is alles wel gezegd. Ik heb één en ander voorbij horen komen en ben inderdaad ook benieuwd naar de reactie van de wethouder. Wat betreft de politieke vraag sluit ik me echt aan bij meerdere partijen. Prima politieke vraag en vanuit onze fractie een volmondig 'ja' dat het echt wel voldoet aan de vertalingen van de Wet gemeenschappelijke schuldhulpverlening. Dus dat is het antwoord op de politieke vraag.

De voorzitter: Helder. Dank u, mijnheer Bosman. Mevrouw Nijhof heeft nog een aanvullende vraag.

Mevrouw Nijhof: Ja. Bij de uitwerking van de 5 miljoen die toen is vrijgemaakt om laten we zeggen vernieuwend te innoveren, kan ik mij herinneren dat wij uiteindelijk erop uitgekomen zijn dat wij goedgekeurd hebben dat er waar jongeren onder toezicht staan, of in ieder geval te maken hebben met een jeugdhulpverleningsorganisatie, er een perspectiefplan gemaakt moet worden. Dat perspectief gaat naar de toekomst toe, nou ja, goed, dat was een van de gaten zeg maar die er waren met betrekking tot de overgang van 18-min, 18-plus. Mijn vraag is, de financiën zijn hier een heel belangrijk onderdeel van. Kan de wethouder zeggen of dat inmiddels al wat oplevert, of hoe dat loopt? Of dat ook daadwerkelijk gebeurt, en nou ja, laten we zeggen, hoe dat eruitziet op dit moment? Want dat is voor die groep denk ik heel belangrijk en dat is een expliciete maatregel die wij toen ook genomen hebben om juist voor die doelgroep in ieder geval in de preventieve ook schuldhulpverlening en financiële problematiek te voorzien. Dat is mijn vraag.

De voorzitter: Helder, dank u. Dan gaan wij nu over naar de heer Heijkoop om de vragen die gesteld zijn te beantwoorden.

De heer Heijkoop: Dank u wel, voorzitter, dat zal ik doen. Dank in ieder geval ook voor de positieve woorden over het programma en natuurlijk nogmaals het belang onderstreept van dit programma en dat zal ik ook zeker doen toekomen aan de mensen die daar hard aan werken in de Wijkteams, op het Stadskantoor, bij de Sociale Dienst en ook zeker bij onze maatschappelijke partners in de stad. Want het thema armoede en schulden heeft wel een veel grotere betekenis gekregen in de afgelopen jaren, omdat u in 2018 bij een ambitieus programma heeft opgesteld, Samen tegen Armoede. Dat was eigenlijk het begin. Natuurlijk gebeurden er al ad hoc wat zaken, maar dat was het begin van het echt integraal, structureel, dichtbij de mensen aan de slag gaan met dit grote maatschappelijke vraagstuk. Als dan een vraag langskomt wat ik ook nog mee zou willen geven naar de toekomst toe, wat de heer Tiebosch ook aangaf, richting een volgende raad, richting mijn opvolger, dan hoop ik van harte dat dit programma 2018-2022 wordt opgevolgd met het programma 2022-2026. Want er staat heel veel in de steigers en er loopt nu ook heel veel en heel veel loopt er ook goed en het is wel iets van de lange adem. Armoede is hardnekkig, de bestaanszekerheid van veel mensen staat onder druk. Veel landelijke wet- en regelgeving draagt daar ook in bepaalde mate aan bij, denk ook aan het hele fiscale stelsel. Dus het zal altijd een samenwerking moeten zijn tussen wat er landelijk gebeurt en lokaal gebeurt. Ik heb een redelijk beeld

bij hoe we erbij staan en ook wat er misschien ook wel in Den Haag gaat gebeuren en ik denk dat we in Dordrecht goed gesteld staan en in de Drechtsteden tot op zekere hoogte ook. Ik kan natuurlijk niet precies zien wat er in de lokale gemeenschappen in de Drechtsteden speelt, maar ook daar zie ik wel in de afgelopen jaren meer aandacht voor is gekomen. Dus dat is in ieder geval wat ik van harte hoop dat we hier ook mee doorgaan. U heeft ook om een evaluatie gevraagd en die evaluatie zal ook helpen om uiteindelijk misschien in de volgende periode nog iets meer focus aan te brengen bij welke interventies er goed werken en bij welke aanpak we misschien zeggen: nou, dat moeten we misschien wel een keer anders gaan inrichten. U heeft kennis kunnen nemen van alle stukken. We hebben inderdaad met Vroeg Eropaf, dat doen we gewoon goed, daar ben ik blij mee. De inzet vanuit de stad is heel positief, de samenwerking met de betrokken partijen, de corporaties, dat loopt goed. En waarom loopt dat ook goed, ook in relatie tot de rest van Nederland om het zo maar te zeggen, is omdat wij daar al wat langer mee bezig zijn. Wij zijn er dus ook al in 2018 liep dat bij ons en toen waren nog veel gemeenten daar niet mee bezig, dus dan zie je gewoon dat je veel baat hebt bij het feit dat je al goede samenwerking hebt en dat je al veel zaken op de rit hebt. Dat maakt gewoon dat gelukkig ons bereik ook goed is. Tegelijkertijd hoop je altijd dat je dat nog verder kan vergroten. Het probleem daarbij is dat schulden en armoede is nog steeds een taboe in veel gezinnen en dat gaat hopelijk de komende jaren nog wel wat in toenemende mate van af, want mensen op het moment dat ze vroeg aan de bel trekken – en een aantal van u heeft dat ook terecht aangegeven – dan kan je ze beter helpen en ook tegen lagere kosten helpen en ook vaak duurzamer helpen met minder heftige impact op het gezin, dan op het moment dat de schulden al ongelooflijk groot zijn en niet meer te hanteren. Er zijn een aantal vragen gesteld over de jongeren, over de toeslaggedupeerden. Het ging ook nog even over een overlijden in een woning, wat dat dan ook doet met de ander van het gezin. Bewindvoering hebben we langs horen komen met ook nog meer naar de voorkant bewegen, wat we daaraan doen, over mobiele besprekuren. Ik zal ze allemaal met u proberen te doorlopen en als ik niet volledig ben, dan zal ik daar vast wat over horen van u, voorzitter, of van een van de raadsleden. Allereerst de jongeren. Mevrouw Nijhof geeft heel terecht aan dat jongeren zijn een hele belangrijke groep waar we ons op moeten richten, omdat bij jongeren zie je, nog los overigens of ze een jeugdzorgachtergrond hebben, dat de overgang naar volwassenheid vaak gepaard gaat met struggles. Denk aan huisvesting, denk aan geld, denk aan eigen zorgverzekering, al dat soort dingen. We zien wel dat bij jongeren die uit de jeugdzorg komen, dat op een of andere manier hebben we in dit land bedacht dat we die jongeren vaak nog eerder aan hun lot overlaten dan jongeren die geen zware rugzak mee hebben te torsen, dus dat is echt wel een hele belangrijke groep waar we ons ook rekenschap van moeten geven. We hebben een poosje terug al speciale uitgaven uitgebracht die alle jongeren krijgen op het moment dat ze 18 worden. Dat is een soort boekje van waar je rekening mee moet houden, dat proberen we ook wat online te doen, om ook wel enigszins aan te sluiten bij de leefwereld van jongeren, omdat dat echt wel een life event is. Wat we ook wel hebben gedaan is het jongerenwerk is aanvullend getraind, ook de Sociale Wijkteams, maar met name het jongerenwerk om ook schulden tijdig te signaleren en daarbij te kunnen helpen. We hebben ze daar ook extra middelen voor gegeven vanuit de coronamiddelen, omdat ook we wel zagen dat jongeren gewoon een veel grotere, veel kwetsbaarder waren ook door die coronacrisis doordat ze eerder hun

baan verloren en ook bijbaantjes niet te vergeten. Dus daar is het jongerenwerk wel echt wel goed mee aan de slag gegaan. En ook bij de Sociale Dienst hebben we een speciaal team dat zich ook op jongeren richt, omdat de vragen vanuit jongeren toch weer net van een andere aard zijn dan de reguliere schuldhulpverlening. Dus op die manier proberen we daar invulling aan te geven. Als ik ook nog een andere pet opzet vanuit andere verantwoordelijkheid, bijvoorbeeld voor beschermd wonen en voor de maatschappelijke opvang en dergelijke hebben we natuurlijk ook een aantal trajecten ingezet om jongeren ook te beschermen tegen wat er allemaal op hun afkomt en de schulden die daarin mee kunnen komen. Denk dan ook bijvoorbeeld aan kamertrainingsinitiatieven. Er is er volgens mij recent ook één weer gestart – nou, dat weet ik wel zeker, maar ik weet niet wanneer precies, maar begin dit jaar – waarbij jongeren worden ondersteund om zelfstandig te gaan wonen. Dat helpt ook zeker bij jongeren die een problematische achtergrond hebben, zoals mevrouw Nijhof aangaf.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof heeft een vraag.

Mevrouw Nijhof: Ja, mijn chat doet het soms niet goed, dus ik durf dat gewoon niet te doen, want dan is de tijd allang voorbij, ben ik bang. Zou u toch kunnen reageren op het laatste wat ik net probeerde te vragen aan u. We hebben toen in die 5 miljoen innovatieve ... Nou, dat perspectiefplan, zeg maar. Zijn daar al resultaten van? Want er zou toen nog ook onderhandeld worden met ook de gezinsvoogdijinstellingen bijvoorbeeld, om hun eigenlijk min of meer verplicht te stellen om dat perspectiefplan ook te maken met een jongere, zodat die dat mee kon nemen over zijn 18^e jaar en dus ook contacten zou kunnen hebben eventueel met, laten we zeggen, met mensen die verder zouden kunnen helpen om uit de schulden bijvoorbeeld te blijven. Want is daar al iets bekend over? Want we hebben daar natuurlijk ook extra geld geïnvesteerd in dat stuk.

De heer Heijkoop: Voorzitter, dat klopt. Hij stond onderaan mijn aantekeningen. Mevrouw Nijhof gaf dit nog mee in de herkansing. Maar jongeren, perspectiefplan, gesprekken met gezinsvoogdijinstellingen, ik heb het niet paraat, zeg ik gewoon heel eerlijk. Ik ga dat even voor u na en dat antwoord houdt u van ons tegoed. Ik ga naar een ander punt van u, mevrouw Nijhof, dat ging over de toeslaggedupeerden. U gaf aan dat ik vele uren in Den Haag doorbracht. Nou, dat klopt. Ik ben er vanmorgen ook weer een aantal uur geweest om hierover te spreken met enkele bewindslieden. Dat ging eigenlijk ook hier wel over. Het feit dat, we hebben toen wij startten met de ondersteuning van toeslaggedupeerden, dat kan ik me nog goed herinneren. We zaten een jaar geleden ook toen bij het ministerie van Financiën en dat ging over afspraken die we moesten maken en die we wilden maken vanuit gemeenten, omdat het kabinet zei: ja, het zijn wat mensen, enkele honderden, misschien duizenden en dat kan wel mee in de reguliere dienstverlening. Toen heb ik namens de gemeente wel aangegeven: nee, best kabinet, dit kan ook over veel mensen gaan, maar het kan ook over hele zware vormen van ondersteuning gaan en wij willen daar wel voldoende toe in staat worden gesteld, we willen niet andere mensen moeten ... met wachtlijsten moeten werken. Daar hebben we toen goede afspraken over gemaakt in de zin van: hoe meer gedupeerden er zijn, hoe meer middelen gemeenten krijgen om daar ook de

ondersteuning te kunnen bieden. Nou, toen werd er rekening gehouden met 7000-8000, nou, heel misschien zouden het er wel eens 14.000-15.000 kunnen worden, want de aanzuigende werking door die Catshuisregeling, u weet wel, de 30.000 euro. Vanmorgen hebben we het met elkaar besproken en het loopt richting de 50.000 mensen die zich hebben gemeld, dat zijn de laatste getallen. Dat betekent dat we in Dordrecht hadden we het aanvankelijk over 130 mensen, kan ik me nog herinneren, en dat gaat nu ook over vele honderden mensen. Want het ingewikkelde is, is dat wel een groot deel van die mensen zijn niet per se toeslaggedupeerden. Dat zijn soms wel mensen die gedupeerd zijn door bijvoorbeeld een andere vorm van handelen van de overheid, of mensen die gewoon in de ellende zitten. We hebben wel met elkaar besproken: we willen al die mensen helpen, maar dat kan niet allemaal op dezelfde manier, want al die regelingen voor die toeslaggedupeerden, dat zijn weer andere afspraken die je maakt voor mensen die op een andere manier in de problemen zijn gekomen. Wat we wel zien, in Dordrecht hebben we met alle mensen die gedupeerd zijn contact. Heel veel mensen zitten ook in hulpverlening, in ondersteuning. Dat gaat over schulden, gaat trouwens ook over huisvesting, het gaat ook vaak over psychosociale hulp, gezinnen die uit elkaar zijn gevallen, traumaverwerking. Dat is echt, echt heftig. En heel eerlijk, aan het begin dacht ik nog, toen we eind vorig jaar – of nee, al eerder – in ieder geval het meldpunt openden voor mensen: meld je. Want toen was er ook nog problemen dat we de gegevens niet konden krijgen. Toen dacht ik nog: nou, dit is een extra instructie voor medewerkers om deze mensen goed te helpen. Inmiddels hebben we een volledig team staan, zeven man die gewoon dag in dag uit met mensen die gedupeerd zijn door de toeslagen te helpen. Dat is dus echt een forse capaciteitsuitbreiding geweest, omdat wij niet willen dat deze mensen tussen wal en schip belanden, maar we willen ook niet dat onze reguliere dienstverlening in de knel komt, laat staan nog met alle steunpakketten, de Tozo, de TONK, die we ook nog hebben uit moeten voeren. En dat kan ook, in die zin, we krijgen daar dus ook, er zijn mooie uitkeringen vanuit het Rijk die daar ook financieel dat volledig dekken. Dus daar lopen wij als gemeente geen risico's, die afspraken hebben we goed gemaakt. Maar dat maakt dus wel dat het heel intensief is. Ik ben ook voornemens om u binnenkort daar een brief over te sturen om u even goed te informeren, omdat het echt wel substantie heeft en we komen daar ook heel veel tegen. Het is voor mij ook wel een enorme eyeopener geweest, als je die mensen ook spreekt, dat er heel veel mensen in Dordrecht ook wel heel lang onder de oppervlakte zijn gebleven die ook wel nu steeds meer gelukkig de weg naar de overheid en naar ons weten te vinden voor ondersteuning. Want zeker in veel gevallen zijn er ook kleine kinderen bij betrokken, het is niet voor niets de toeslagenaffaire, en die willen we graag ondersteunen ook op andere terreinen.

De voorzitter: Helder, wethouder. Ik zie dat mevrouw Stevens ook nog een vraag heeft en dan kom ik weer bij mevrouw Nijhof.

Mevrouw Stevens: Dank u wel, voorzitter. Ik had die vraag aan mevrouw Nijhof gesteld, want ik had net bij het rijtje van opsomming over de voorlichtingen had ik ook zoiets: zijn de jeugdbeschermingsinstellingen daarin meegenomen? Want ik weet dat de Sociale Dienst daar een goed Jeugdteam heeft zitten en ik denk dat dat wel heel handig is om dat wel goed na te kijken. Maar die vraag had mevrouw Nijhof ook gesteld.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Nijhof, ik kom terug bij u. Uw microfoon. U bent niet hoorbaar. En nu verlaat u de vergadering. Wethouder, gaat u verder met de beantwoording van de vragen. Ik neem aan dat mevrouw Nijhof zo direct weer aansluit en dan kan zij haar vraag alsnog stellen. U was bij de toeslagenaffaire ... Daar is ze weer.

Mevrouw Nijhof: Ben ik nu hoorbaar, of niet?

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Nijhof: O, nou, sorry. Ik wilde wat vragen net over wat u zei over de kinderen, slachtoffers in de toeslagenaffaire. Want wordt daar ook in samengewerkt met de SO bijvoorbeeld, zou ik me kunnen voorstellen, met de Jeugdteams? Hoe verloopt dat, kunt u daar iets over zeggen, wethouder?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Heijkoop: Voorzitter, ja, daar wordt heel breed samengewerkt, zeker als het ook gaat over jeugdzorgvragen en ook over gezinsondersteuning en dergelijke. Soms zijn de gezinnen ook al bekend, dus dan is het ook dat je soms de ondersteuning aan moet passen, maar bijvoorbeeld ook omdat er een enorm geldbedrag opeens op hun rekening komt, of omdat er huisvestingsproblemen zijn en dat heeft weer impact ook op de ondersteuning van de jeugdigen. Dus ja, dat contact is er en ik denk, ik zeg u ook toe om dit even mee te nemen ook in de brief hierover, om hier ook nog even expliciet aandacht aan te besteden. Want de positie van kinderen is wel een bijzondere. Het kabinet heeft net voor de zomer ook besloten om de kinderen daar een aparte regeling voor op te stellen. De Tweede Kamer heeft daar nog een flinke plus op gedaan. Ook dat gaat veel impact hebben en misschien kan ik dat ook nog even meenemen in de brief, dat ik een beeld vanuit wat er allemaal speelt en ook, dat is denk ik het meest interessante, van hoe wij in Dordrecht daar inhoud aan geven, aan die ondersteuning van de gezinnen, maar ook zeker de kinderen.

De voorzitter: Goed, daar komt u dus op terug. Gaat u verder, wethouder.

De heer Heijkoop: Ja, even ... Ik zal proberen een beetje vaart te maken. Overlijdens in wonen. Dat komt soms in het nieuws en dat is verdrietig, dat als er een van de twee, of de moeder of ouder wegvalt, dat er dan soms situaties optreden dat het gezin weg moet, of dat er problemen ontstaan financieel, omdat de kostwinner wegvalt en soms ook degene die de administratie beheert. Ja, dat is altijd verdrietig. Ik prijs me gelukkig met de corporaties in Dordrecht die heel mensgericht zijn. Kijk, natuurlijk gaan er altijd wel eens dingen mis, maar ze proberen echt coulant te betrachten, proberen echt wel de goede oplossing te bedenken. Dat betekent soms wel dat iemand niet kan blijven wonen in een woning, want u kunt zich voorstellen dat soms de woning ook gewoon niet meer passend is. Dus op die manier proberen ze daar wel goed mee om te gaan. En dit is ook wel een voorbeeld, we hadden het net over het volwassen worden, overlijdens is ook wel een soort van – dat is slecht Engels – een life event is, net als een scheiding. Dat zijn wel momenten waarop wij het belangrijk vinden om in beeld te komen bij

mensen als het gaat over ondersteuning. Want het betekent nogal iets. Het hangt ervan af: wat voor overlijdensrisicoverzekering was er, was er bepaalde pensioenaanspraak en dergelijke? Dus ja, dat is een belangrijk punt. We hopen ook dat we met mensen in contact komen op het moment dat dat gebeurt en zij die ondersteuning ook wenselijk vinden. Heel vaak is dat ook niet nodig, dan is er familie om hen heen die hen kan helpen, maar anders kunnen wij dat ook zeker doen. En ik moet zeggen, de heer Van der Net had het over de zorgverzekeringen, de kanarie in de mijn. Ja, dat is inderdaad een goede uitdrukking. We hebben nu wel door die vroegsignalering steeds meer problematische situaties al vroeger in beeld en dit komen we ook wel tegen.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Nou, is het ook zo ... Want als er iemand in een gemeente overlijdt, dan wordt dat natuurlijk geregistreerd, hè, bij het GBA. Dan neem ik aan dat het overlijden, diegene komt in een systeem te staan dat die er niet meer is. Want is er ook mogelijk dat er wat dat betreft in dat stadium al, op het moment dat het duidelijk is dat daar maar één iemand achterblijft, om daar een soort preventieve, een structurele boodschap naar uit te laten gaan: goh, mocht u hulp nodig hebben – dan wel in een vrijblijvende sfeer natuurlijk, want er zijn natuurlijk ook mensen die het heel goed zelf op kunnen lossen – maar is daar niet een, laten we zeggen, helemaal in het voorportaal gewoon een handreiking mogelijk om dan al te zeggen: als u problemen heeft met het inkomen, huisvesting, dat soort zaken, kunt u zich hier melden bijvoorbeeld. Dat is eigenlijk meer wat ik bedoel met de vraag die ik net stelde, want wat je toch ziet is dat het vaak laat aan de oppervlakte komt, omdat mensen zich niet realiseren – die zitten in de rouw, hè – vaak niet realiseren dat ze bijvoorbeeld in één keer eenverdiener geworden zijn, dan alles zelf moeten gaan betalen, niet weten dat er dan toeslagen gevraagd moeten worden en dat soort zaken allemaal meer. Ik vraag mij gewoon af of je niet veel makkelijker ergens centraal, als je die melding krijgt, een algemene boodschap kunt laten uitgaan, zodat het bij mensen bekend is dat ze zelf contact kunnen opnemen. Dat is eigenlijk wat ik bedoel. En daar is het Wijkteam bijvoorbeeld, wat mijnheer Van der Net ... nee, mijnheer Burakçin net zei, volgens mij, dat is dan eigenlijk te laat. Als de Wmo er al zit aan die keukentafel, de consulent, dan is er al een vraag om begeleiding. Dat is natuurlijk ook wel nodig om dat stukje uit te vragen, maar wat doe je nou als dat nog helemaal niet het geval is in zo'n omstandigheid? Want het is inderdaad precies wat u zegt, het is een life event. Maar goed, dat was eigenlijk mijn vraag, of daar niet iets op geregeld is, of zou kunnen worden.

De voorzitter: Uw vraag is helder.

De heer Heijkoop: U zegt terecht: voor zover mensen daar behoefte aan hebben. Er spelen nogal privacyaspecten mee. Ik meen dat wij wel binnen de gemeente het beleid hebben dat we bij life events dan een soort signaal afgeven, noem het maar even: we zijn er voor u. Dus als je volwassen wordt – nou, u had het al over het boekje – bij een echtscheiding en ook bij een overlijden, dan is er contact met de gemeente, dat is een natuurlijk moment. We hebben ook wel eens het gehad over het vernieuwen van paspoorten, dat je dan op dat soort momenten kan je iets meegeven, of kan je je hulp aanbieden. Dat is wel wat ook een rol van de gemeente kan zijn. Dat willen we trouwens

in de toekomst met het nieuwe Stadskantoor in samenwerking met de bibliotheek willen we dat ook nog wat verder gaan uitbouwen, dat het heel laagdrempelig wordt en dat mensen daar terecht kunnen. Het klopt verder ook dat we aan het begin van deze periode met MEE en Vivenz afspraken hebben gemaakt ook over de Wijkteams. Toen zijn medewerkers ook allemaal getraind om dit ook tijdig te kunnen signaleren, dat we kunnen zien: hé wacht, iemand komt voor bijvoorbeeld een voorziening vanuit de Wmo, maar dan wordt er ook wel gelijk gevraagd: kunt u uw rekeningen nog betalen, heeft u zorgen? Wel op een goede manier, die vragen stellen ze verstandiger dan hoe ik dat nu formuleer, want er zit wel een taboe op en sommige mensen zijn daar niet van gediend. Maar op die manier zo snel mogelijk met mensen in contact te komen. Ik kan me ook herinneren, een keer mocht ik iets vertellen bij Villa Tröst, dat is een mooi iets wat we in Dordrecht hebben waar mensen voor rouwverwerking terecht kunnen en als ze iemand hebben verloren. Toen heb ik dat ook wel met de hoogleraar die dat begeleidde, een heel mooi mens die dat met veel betrokkenheid deed, en toen heb ik ook wel aangegeven: als er ook soms hele materiële dingen misgaan, dan kan dat ook ontwrichtend werken bijvoorbeeld bij de rouwverwerking. Zij hadden daar toen ook oog voor, dus op het moment dat er dan, zij zijn veel in contact ook met mensen die, uitvaartondernemers en dergelijke die zich rondom – het zit ook bij de Essenhof – rondom dood en het verlies van naasten bezig zijn, om daar dan ook even dat signaal af te geven. Maar het blijft, mevrouw Nijhof, en dat gaf u zelf ook al aan, heel delicaat, maar ik ben het van harte met u eens dat het juist wel een moment is waarop je eigenlijk wil voorkomen dat mensen vanuit die rouw in een nog moeilijkere situatie terechtkomen doordat er gewoon rekeningen niet betaald zijn of zijn blijven liggen. Ik ga met gezwinde spoed door, voorzitter, over de bewindvoering. Ja, dat is iets, daar heb ik een aantal jaren terug ook met u over gesproken, ook in regionaal verband. De aanleiding was toen dat er onder de bewindvoerders echt een paar bewindvoerders zaten, nou, ik noem het maar oneerbiedig, dat waren prutsers in het positieve geval, en ook wel die ter kwade wil waren. Het overgrote deel, zeg ik er gelijk bij, dat zijn gewoon integere, goede bewindvoerders, maar we zagen het ook echt wel eens misgaan. Ik voelde toen ook wel een grote mate van machteloosheid, omdat mensen mogen zelf bepalen wie hun bewindvoerder is, hoe zij zich op die manier laten ondersteunen. Ik moet zeggen, ik kon toen moeilijk met hen in contact komen om afspraken daarover te maken. Ik heb toen wel een keer een gesprek gehad ook met een landelijk medium en toen heb ik daar ook wat over gezegd. Ik moet zeggen, toen had ik ze wel binnen twee weken aan tafel en toen waren ze heel boos dat ik suggereerde dat sommige bewindvoerders niet helemaal deugden. Het lastige was wel dat de bewindvoerders die wel deugden, die kwamen allemaal aan tafel en daar konden we goede afspraken mee maken, maar het blijft gewoon een kwetsbaar iets. Ik ben wel blij met de nieuwe wetgeving op dat terrein, ook vanuit het kabinet, dat wij als gemeente nu veel meer ook mee kunnen kijken met de kwaliteit van bewindvoerders en dat we ook bij de rechtbank aan mogen geven als het gewoon niet goed gaat met een bewindvoerder. Dat zal de kwaliteit van bewindvoering echt verbeteren. En nogmaals, het gaat maar over een paar rotte appels, maar we lezen we er wel eens over in de media en ja, dat wil je gewoon echt voorkomen. Want één zo'n bewindvoerder kan potentieel gewoon tweehonderd gezinnen ruïneren door zijn werk of haar werk heel slecht te doen. Wat we ook toen hebben gedaan – en daar was destijds ook wel wat ophef over – was wat wij in de

Drechtsteden een aantal bewindvoerders zelf in dienst hebben genomen. Dat leek nog bijna op een rechtszaak uit te komen, omdat een aantal commerciële bewindvoerders zeiden: hé, dat mag niet, jullie betreden de markt en dat is onze markt en de overheid mag dat niet. Daar is het helemaal niet van gekomen en die bewindvoerders doen heel goed werk, hebben inmiddels een forse caseload. En vanuit de Sociale Dienst proberen we ook vooral de mensen in die bewindvoering intern te houden waarvan wij denken: die zijn toch net wat complexer, net wat kwetsbaarder. Op die manier proberen we eigenlijk ook uw zorg, dat te voorkomen dat mensen echt in de problemen raken door ook gewoon zelf mensen vanuit de Sociale Dienst met onze eigen bewindvoerders te ondersteunen. Maar goed, het belangrijkste is dus dat we wel meer mogelijkheden hebben om die bewindvoerders ook aan te spreken op kwaliteit en dat we een adviesrol hebben richting de rechtbank. Dat is echt wel winst, dus ik hoop dat in de toekomst dit soort misstanden steeds minder zullen worden. De Partij van de Arbeid ...

De voorzitter: Ik zie een vraag. Mevrouw Nijhof, heeft u een vraag? U verschijnt weer in beeld.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik hoop dat jullie me nog horen dan.

De voorzitter: Ja, nee, nu gaat het.

Mevrouw Nijhof: Even over die bewindvoerders, want ik hoor wat u zegt. Het is dus in deze regio nog steeds zo dat er een aantal bewindvoerders zijn die dus, laten we zeggen, de hele caseload denk ik beheren, als ik het zo hoor. Maar zitten daar dan op het moment dat iemand onder bewindvoering valt, of onder curatele, dat kan natuurlijk ook zelfs nog zo zijn, in hoeverre is er dan nog contact met de cliënt zelf, als het alleen maar gaat over die bewindvoering? Want ik kan – en ik zeg even voorzichtig – uit ervaring zeggen, ik werk zelf in een gemeente waar dit ook speelt, daar zijn een aantal kantoren aangenomen en die doen alleen maar op het moment dat mensen zich melden de bewindvoering en de curatele. Je ziet op dit moment heel erg dat, omdat zij enorme caseloads hebben, dat het werk wat zij leveren steeds, ja, toch wel minder kwalitatief wordt, dat de wachttijden langer worden, dat er fouten gemaakt worden in het storten van het leefgeld en dat soort zaken. Waar kunnen mensen dan, als dat gebeurt, terecht? Want we kunnen iets regelen, maar kan die cliënt dan gewoon weer terugvallen op de consultant, of hoe ziet dat eruit? Om te proberen om dat weer rechtgetrokken te krijgen, of om actief zelf te vragen om een andere bewindvoerder, hè? Want dat kan namelijk ook. Dat is eigenlijk mijn vraag.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Heijkoop: Voorzitter, de formele rol van de gemeente ten opzichte van iemand die bewindvoering heeft is niet zo heel groot, want die bewindvoerder bepaalt uiteindelijk de handel en wandel en het betalen van rekeningen. Als een bewindvoerder niet functioneert, dan kan iemand dat aanhangig maken bij de rechter, want die bepaalt uiteindelijk ook wie onder bewindvoering komt te staan. Ik zeg u wel dat als er problemen zijn met een bewindvoerder en mensen melden zich bij de Sociale Dienst of bij de gemeente, dat we dat wel oppakken en dat we daar wel mee aan de slag gaan,

omdat wij zien dat het dan ook echt mis kan lopen. Wij proberen natuurlijk ook aan de voorkant, want veel mensen die komen uiteindelijk onder bewind te staan, wij betalen dat ook als gemeente. Dat is een beetje een rare, want je gaat er niet over welke bewindvoerder, maar je mag wel de rekening oppakken en de rechter die spreekt het uiteindelijk uit. Maar kijk, en dan moet ik me zorgvuldig uitdrukken, maar we hebben bij de Sociale Dienst natuurlijk wel een beeld bij goede bewindvoerders en minder goede bewindvoerders en als iemand onder bewindvoering komt te staan proberen wij wel enigszins mee te denken van wat een goede bewindvoerder zou zijn. Op die manier probeer je toch die kwaliteit te borgen. Maar in zijn algemeenheid, als mensen echt in de problemen komen door een bewindvoerder, ja, dan wil ik ze vooral ook oproepen: meld je wel gewoon bij ons, dan kunnen wij in gesprek gaan met die bewindvoerder en kunnen wij eventueel ook ondersteunen richting de rechter om van zo'n bewindvoerder af te komen, want dat is echt nog niet zo makkelijk. Dat voor wat betreft de bewindvoering. Ja?

De voorzitter: Goed. Ondertussen heeft de heer Tiebosch en de heer Kwaak en nu ook mevrouw Striebeck zich gemeld met vragen. Ik begin bij de heer Tiebosch.

De heer Tiebosch: Voorzitter, mijn vraag was eigenlijk nog op het moment dat de wethouder uit aan het leggen was over de twee belangrijkste life events, echtscheiding en overlijden. Volgens mij heeft hij de vraag verder voldoende beantwoord, dus in het vervolg heb ik antwoord gekregen. Ik heb verder geen vraag meer op dat punt.

De voorzitter: Oké, dank u wel. De heer Kwaak.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. Een vraag aan de wethouder. Hoe is het gesteld met het traject na de bewindvoering? De nazorg, bedoel ik.

De voorzitter: Dat is een vraag die inderdaad nog in de lijst staat. En mevrouw Striebeck.

Mevrouw Striebeck: Ik had ook nog een vraag over overlijden van ...

De voorzitter: En de wethouder zit klaar ...

Mevrouw Striebeck: Ja, geen vraag, maar een opmerking eigenlijk. Ik wilde nog aansluiten bij de opmerkingen van de wethouder. Over wat betreft de ouderen, vindt de VSP het belangrijk dat deze mensen niet in de schulden komen door het preventief inzetten hierop en wij zijn daar heel blij mee.

De voorzitter: Dank u. Wethouder, u heeft zo'n beetje alle vragen van mevrouw Nijhof, die ook het merendeel heeft gesteld, inmiddels beantwoord. Ik zit even naar de lijst te kijken, want een aantal vragen zijn dubbel gesteld. U heeft aangegeven dat bij intakegesprekken van de Sociale Dienst en de Sociale Wijkteams er inderdaad ook wordt gevraagd naar de financiële positie van mensen. Dat was een vraag van mevrouw Stevens. Dus daar wordt meer preventief nog gewerkt aan de voorkant. Er zijn een

aantal vragen gesteld door het CDA en de VVD over de cijfers. Zou u daar wat van kunnen zeggen?

De heer Heijkoop: Voorzitter, dank. En ook dank voor het enigszins ordenen inderdaad van de vragen. Ik heb een aantal vragen, die zijn door een aantal gesteld, soms met een net iets andere invalshoek, en die heb ik net geprobeerd in ieder geval goed te beantwoorden.

De voorzitter: Zeker.

De heer Heijkoop: Inderdaad, het punt van de Partij van de Arbeid ging over het meer naar de voorkant bewegen, bijvoorbeeld ook in die Wmo-gesprekken. Ja, herkenbaar, daar hebben we ook echt op ingezet en ook wel vanuit de Sociale Wijkteams dus. Maar ik zeg u ook heel eerlijk, ik loop ook wel eens mee met de Sociale Dienst en daar is nog steeds wel tot op zekere hoogte enige sprake van verkokering, zeg ik voorzichtig. Dus daar kunnen we echt nog wel een slag maken. Dat gaat niet zozeer alleen over Wmo en schuld bijvoorbeeld, maar ook soms waar het gaat over het aan het werk helpen van mensen en schulden. Dat gaat echt steeds veel beter, maar je merkt toch wel dat dat soms nog ... Nou ja, je kan een gesprek met iemand benutten om ook meerdere vragen te stellen en dan aan de achterkant die ondersteuning goed te regelen. Die oproep die u deed, die onderschrijf ik dus van harte en het belang daarvan ook zeker. Waar het gaat over de cijfers. De heer Van der Net gaf terecht aan dat op het project SOS, daar kunnen we best een staatje op opleveren. Maar dat is nog niet zo heel lang gestart, dat kwam ook door corona, toen moest dat uitgesteld worden. Er zijn al wel enkele tientallen gezinnen onder begeleiding, er zijn ook echt wel een paar mooie voorbeelden. Ik denk dat het goed is, ja, ik kan het eventueel ... Volgens mij had ik net ook al een toezegging gedaan aan mevrouw Nijhof om nog iets uit te zoeken wat onder een ander beleidsterrein valt, maar dan kan ik wellicht ook even wat gegevens hier nog over meegeven. Maar dat is dus nog niet al een resultaat, want daarvoor zijn we nog te kort bezig, maar wel misschien nog iets meer ... Ik geloof dat het om zo'n zestig gezinnen gaat waar we uiteindelijk naar streven om maar even een getal te noemen, maar dat ga ik even netjes voor u op een rijtje zetten en dan kunnen we dat met de commissie delen. Een andere vraag ging volgens mij over het percentage, waarom het percentage toch afweek van wat we ambiëren. Wel veel hoger dan het gemiddelde in Nederland, maar lager dan wat we onszelf gesteld hadden. Ja, daar is eigenlijk het eenvoudige antwoord: we wisten eigenlijk gewoon nog niet precies wat we konden verwachten. Dus we hadden niet echt een benchmark: waar kun je op uitkomen? En waarom is het nog niet het getal wat ik wel mooi zou vinden als we dat zouden halen? Dat heeft er toch wel mee te maken met, ja, toch het taboe dat er nog wel op ligt, op schulden en armoede. En die nieuwe Wgs, die is een half jaartje nu van de kant en ik verwacht ook wel dat dat ertoe bij gaat dragen als we daar wat verder in zijn dat die percentages wellicht ook nog wat gaan stijgen. Maar het concrete antwoord is: we hadden gewoon nog niet echt een beeld bij wat een reële benchmark was, dus vandaar dat dat getal toch anders is dan wat we hadden voorzien.

De voorzitter: Het was dus een slag in de lucht.

De heer Heijkoop: Ja, een beetje wel, ja. Ja, eigenlijk wel, ja. Nazorg bewindvoering, daar wil ik ook nog even kort op ingaan. Kijk, als je met een bewindvoerder in principe klaar bent, dan ben je in principe, dan sta je weer gesteld om zelfstandig in ieder geval je financiële huishouden goed te kunnen runnen. Tegelijkertijd zie je toch wel dat de terugval vaak best wel een fors is. Sowieso met schuldentrajecten, ook bij de Sociale Dienst proberen we ook altijd wel die nazorg in te richten ook lokaal, soms ook wel gewoon bij de hoge Sociale Dienst, dus een vorm van budgetbeheer blijven mensen dan in. Dat is een hele lichte vorm van ondersteuning, maar die wel heel effectief is om te voorkomen dat mensen weer in de problemen geraken. Daar hebben we ook de Adviseurs Geldzaken vanuit Dordrecht die daar goed werk in verrichten. Maar denk ook aan SchuldHulpMaatje, die kunnen daar ook echt goede dingen in doen door een beetje mee te kijken met iemand op het moment dat die weer op eigen financiële benen staat. Dus op die manier proberen we die nazorg goed in te richten. Dat gaat dus niet alleen over bewindvoering, maar ook wel over andere schuldentrajecten, curatieve trajecten in de schuldhulpverlening.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Even over die nazorg na bewindvoering. Volgens mij is het een verkeerde aanname dat een bewindvoerder iemand leert om zijn budget te beheren, want dat is namelijk niet zo. De bewindvoerder is er gewoon om de rekeningen te betalen en is verantwoordelijk voor het betalen van die rekeningen en voor, laten we zeggen, het structurele storten van het leefgeld en dat soort zaken. Wat heel erg ontbreekt in bewindvoeringstrajecten is juist dat stuk, wat ook door mijnheer Kwaak wordt aangehaald, dat op het moment dat je dus dat afrondt, dan heb jij niet geleerd om je budget te beheren. Nee, dan ben jij van je schulden af. Is daar iets specifiek op geregeld? Want daarom zie je juist, omdat die bewindvoerder laten we zeggen geen lerende taak heeft, dus geen taak heeft om iemand te leren zijn budget te beheren, zijn er daar nog mogelijkheden die het gat dichten waardoor mensen weer terugvallen, omdat ze dan nog steeds niet geleerd hebben hoe hun budget te beheren?

De voorzitter: Wethouder.

De heer Heijkoop: Voorzitter, ja, en dat zijn dan toch de mogelijkheden die ik net noemde, dus bijvoorbeeld het budgetbeheer vanuit de Sociale Dienst, of andere vormen. Wat je wel ziet is dat, dat zie je trouwens ook bij de vroegsignalering, niet iedereen zit te wachten op hulp. In dit land is het ook nog wel zo dat als je in de ellende zit, je hebt er recht op om in de ellende te zitten. We zijn wel aan het kijken bijvoorbeeld op het moment dat iemand een uitkering krijgt van de Sociale Dienst, dat je dan wel als tegenprestatie, komt het al vaak voor dat je als tegenprestatie niet zozeer zegt, wat in sommige kringen populair is: je moet gaan schoffelen of iets. Maar als tegenprestatie te vragen: joh, je krijgt een uitkering, maar je moet je dan wel laten helpen met je financiële huishouden, met je schulden en ook het goed omgaan met geld. Met mensen die uit bewind komen zou je dat ook wel willen doen, dus je probeert daar wel proactief een aanbod in te doen, je probeert daar met hen in contact over te komen. Maar er zijn ook wel veel mensen die op het moment dat ze van hun bewindvoerder af zijn ook heel blij zijn dat ze aan niemand meer verantwoording hoeven af te leggen. En ja, daar heb

je ook wel mee te maken, dus dan zie je ook wel eens terugval. Maar ik ben het met u eens dat het mooi zou zijn als mensen ook wel aangereikt krijgen dat ze gewoon structureel hun uitgaven en inkomsten in balans houden.

De voorzitter: Goed.

Mevrouw Nijhof: Want is er op een of andere manier een regeling dat op het moment dat het traject wordt afgesloten, dat dat ook weer teruggemeld wordt naar de gemeente? Zodat ook de gemeente weet: nou, het is afgesloten. Waardoor nog eens, net zoals dat ik dat net zei met dat overlijden, toch nog eens in ieder geval een handreiking wordt gedaan: mocht u toch nog verder iets willen, dan ... Want dat doet de bewindvoerder over het algemeen zelf niet, die is alleen maar verantwoordelijk voor dat beheren van die schulden en dat regelen van die schulden. Is daar niet iets structureels op te regelen? Want ik weet dat natuurlijk heel veel mensen, er zijn ook heel veel mensen in de toeslagenaffaire die in bewindvoering terecht zijn gekomen, die niets meer willen daarmee, zeg maar. Natuurlijk is dat zo, maar het is ook andersom zo, dat mensen gewoon eigenlijk verwachten van een bewindvoerder dat ze uiteindelijk, nou ja, goed, ...

De voorzitter: Uw vraag is helder.

Mevrouw Nijhof: ... zelf hun schulden kunnen beheren. Dus goed, zou daar ook niet eens over nagedacht kunnen worden, over dat stuk?

De heer Heijkoop: Nou kijk, het is niet zo dat een bewindvoerder alleen maar rekeningen betaalt. In de wet staat ook dat ze wel moeten coachen op financiële zelfredzaamheid, maar dat is niet uitgebreid. Wat u aangeeft, dat is wel een frustratie van veel gemeenten geweest, dat soms als iemand onder bewindvoering komt, er is niet een soort terugmeldplicht en dergelijke. Tegelijkertijd hebben we ook wel, bijvoorbeeld door de toeslagenaffaire heel veel meer relaties en stevige relaties ook met bewindvoerders gekregen. Ook bewindvoerders zijn wel steeds zich maatschappelijker ook nog gaan inzetten om ook die samenwerking met de gemeente te versterken. Ze zien ook wel dat dat waardevol is om hun werk beter te kunnen doen en ook omdat bij wet geregeld is dat gemeenten ook adviesrecht hebben bij bewindvoering. Dus dat is veel beter dan in het verleden, maar of het formeel zo is dat op het moment dat het traject beëindigd wordt dat de gemeente daarover geïnformeerd moet worden, dat weet ik niet precies hoe dat gaat. Dat zou ik dan nog eens voor u na moeten zoeken. Voorzitter, ik had nog een vraag over, die raakte ook wel de vraag over jongeren. GroenLinks had het over mobiele spreekuren. Het klopt vanuit het project programma Impuls Bereik hebben we ook extra middelen beschikbaar gesteld, ook vanuit de coronamiddelen, om de Sociaal Raadslieden extra uren te kunnen laten ondersteunen. Denk aan avondopenstellingen en ook mobiele teams vindplaatsgericht – dat is ook weer zo'n mooi woord – te laten werken. Het komt er eigenlijk op neer dat je probeert de ondersteuning te bieden waar de problemen zijn. We zijn ook aan het kijken of dat bijvoorbeeld bij scholen kan om in samenwerking met scholen te kijken: kunnen we daar wat ondersteuning bieden bij schulden? Nu zijn ze vaak te vinden bij buurthuizen, omdat je ziet dat daar ook wel vaak problemen zijn met financiën. Op die manier proberen we

die teams daar zo efficiënt mogelijk op in te zetten, omdat je weet dat de drempel van de Sociale Dienst en in mindere mate ook van het Sociale Wijkteam is soms toch nog net iets te hoog. In die zin ook wel een vergelijking met de eerste vraag aan het begin van deze vergadering bij het vaccineren, dat het soms effectief is om je echt naar de doelgroep toe te bewegen, dat je dan sneller in contact komt met mensen die ondersteuning nodig hebben. Een diepe zucht, ja, volgens mij ... Even kijken, hoor. Ik heb volgens mij de vragen beantwoord.

De voorzitter: Volgens mij bent u erdoor. Dank voor uw uitgebreide beantwoording van alle vragen. Dan komen we bij de hamvraag voor de commissie: kan dit stuk door als hamerstuk, of moet het een bespreekpunt worden? Gezien alle positieve reacties, verwacht ik eerlijk gezegd dat het een hamerstuk zal worden. Dus ik stel u voor om het door te sturen als hamerstuk. De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Voorzitter, ja, de wethouder heeft zijdelings een beetje mijn vraag proberen te antwoorden over die SDD-consulenten. Volgens mij heb ik heel gericht gevraagd: worden bijvoorbeeld die SDD-consulenten vaste medewerkers van het Wijkteam? Daar zien we toch heel veel voordelen in, daar hebben we het vaker over gehad. Maar nu hoor ik alleen maar enkel dat de wethouder aangeeft: ja, er worden dus trainingen gegeven aan jongerenwerkers, Wijkteamleden of wat dan ook over het herkennen van schuldenproblematiek. Maar hoe denkt de wethouder erover om die SDD-consulenten een vaste plek te geven bij het Wijkteam?

De voorzitter: De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, terecht dat de heer Burakçin hier nog op terugkomt, want deze vraag heb ik niet goed beantwoord. Ja, hier hebben we echt wel een enorme slag in gemaakt de afgelopen jaren. Waar het tot een jaar of vijf geleden was de Sociale Dienst toch nog een beetje een bolwerk, en dan had je ook wat er nog in de gemeente en in de wijken gebeurde. Nu is dat echt, echt in hele belangrijke mate in elkaar versmolten. Sociale Dienstmedewerkers zijn ook actief in de Wijkteams, daar wordt heel goed samengewerkt. Daar kunnen we nog wel een slag maken met het oog op de toekomst en dat gesprek ga ik ook heel graag met u aan binnen die nieuwe GR Sociaal, want ik denk dat er dan weer nieuwe mogelijkheden zijn om die aansluiting nog meer in te richten op de behoeften vanuit Dordrecht. Maar ik kan u geruststellen dat de samenwerking tussen de Sociale Dienst en de Wijkteams heeft een enorme vlucht genomen en zeker ook door het armoedeprogramma, waardoor die – ja, dat is weer zo'n beleidsterm – maar de ketenaanpak, maar dat komt eigenlijk gewoon neer de samenwerking tussen de verschillende partijen, een enorme impuls gekregen heeft, tot ieders tevredenheid.

De heer Burakçin: Nog één aanvullende vraag. Maar ik hoor dat er inderdaad een goede samenwerking is, dat er inderdaad verbeteringen zijn doorgemaakt. Maar ziet de wethouder ook bijvoorbeeld mogelijkheden om bijvoorbeeld later dus die SDD-consulenten een vaste plek te geven in het Wijkteam?

De voorzitter: Ik hoor de wethouder zeggen dat dat inderdaad het geval is.

De heer Burakçin: O, nou goed, zo had ik het niet begrepen. Maar oké, dat is ...

De heer Heijkoop: Ja, dat klopt, dat zit echt bij elkaar. Het blijft wel vanuit de Sociale Dienst, dat is ook om daar de kennis en expertise te bundelen, maar vandaaruit wel in de wijken de ondersteuning bieden, in samenwerking met het Wijkteam. Dus dat klopt, ja.

De heer Burakçin: Dank.

De voorzitter: Dan de vraag om te hameren is inmiddels ook beantwoord en het voorstel is om dit als hamerstuk door te sturen naar de raad van 21 september. Aldus besloten. Het is nu, ik moet even zoeken naar het klokje, tien over negen. Ik wilde tien minuutjes, kwartiertje pauzeren tot vijf voor half tien en dan met het volgende onderwerp verder gaan. Tot over vijftien minuten, veertien minuten.

Schorsing

5. Taakstelling beschut werken

De voorzitter: Ik stel voor dat wij verdergaan met het volgende punt en dat is de 'Taakstelling beschut werken'. Daarvan heeft de BVD bij de bespreking van de kadernota de vraag gesteld: wat is de taakstelling beschut werken voor Dordrecht voor 2021, en hoeveel plekken zijn er heden daadwerkelijk ingevuld door de Dordtse inwoners? Deze vraag is op 7 juli door de commissie ter bespreking geagendeerd, maar door het college nog niet voorafgaand schriftelijk beantwoord. Inmiddels is er een memo verschenen van het college waarin zij duiden wat de stand van zaken is. De vraag is gesteld door de toenmalige BVD-fractie, mevrouw Van Eck. Wilt u nog nadere toelichting geven op uw vraag, of zegt u: laten we maar gelijk naar de wethouder gaan.

Mevrouw Van Eck: Voorzitter, ik denk dat u het antwoord wel kunt raden. In ieder geval dank voor de ambtelijke organisatie dat de gegevens toch nog boven zijn gekomen, want dat bleek wat ingewikkeld te zijn. Ik weet het ook niet, maar goed. In ieder geval, eventjes nog kort schetsen waarom ik die vraag heb gesteld, want het is natuurlijk een beetje bijzonder misschien dat we nu in één keer een stuk op de agenda hebben staan waar geen politieke vraag aan ten grondslag ligt, maar ik probeer die eigenlijk met jullie te gaan zoeken bij dit punt. In 2015 is de toegang tot de Wet sociale werkvoorziening afgesloten, omdat de Participatiewet in werking trad. In de sociale werkvoorziening zaten ... Nou moet ik even, laat ik me niet aan getallen wagen, maar in ieder geval de bedoeling was dat met beschut werk de instroom eigenlijk tot een derde zou verminderen. Oftewel, dat wat eerst een Wsw-indicatie zou krijgen, die aantallen, dat die teruggebracht zouden worden tot een derde op basis van de beschutte indicaties die vanaf dan zouden worden afgegeven. Dat was dus ook een bezuinigingsmaatregel. Want ik hoor uzelf al afvragen, beste leden van de commissie: hoe kan het nou zijn dat in één keer die mensen niet meer bestaan? Want worden mensen nou in één keer fantastisch, intelligent en ongehandicapt en nou ja, zonder gebreken geboren? Terwijl de maatschappij juist steeds meer vraagt van medewerkers, van mensen. Nou, daar hebben we het eigenlijk in het vorige ook al een beetje over gehad, dat mensen gewoon

steeds vaker vastlopen op allerlei gebieden. Dus de kloof wordt steeds groter tussen mensen die het wel kunnen, snappen, weten en de mensen die dat niet meer redden. Maar goed, in ieder geval terug naar beschut werk. Daar zijn taakstellingen voor afgegeven door de overheid, daar is een potje met geld mee gemoeid. Dat stond ook al in het stuk, hè, dat er financiering was voor die taakstelling. Het blijkt dat op dit moment 44 procent van de taakstelling die Dordrecht heeft gekregen is vervuld. 44 procent. Uitgaande van dat die 100 procent van de taakstelling eigenlijk al een derde is van de mensen die voorheen hiervoor in aanmerking zouden kunnen komen. Dus dat is een enorme vermindering van de mensen die nu deze kans nog krijgen op dit moment vanuit Dordrecht.

De voorzitter: O, u loopt vast.

Mevrouw Van Eck: Sorry?

De voorzitter: Ja, u bent weer terug, zo te zien.

Mevrouw Van Eck: O, was ik weg? O jeetje. Nou, ik hoop dat ik in ieder geval tot nu toe duidelijk ben geweest. Als je dan kijkt naar het geheel, zeg maar. Want er bestaat een Dashboard Beschut Werk, dat is hartstikke mooi inzichtelijk gemaakt door het UWV wat alle arbeidsmarktregio's scoren, hoeveel indicaties er zijn afgegeven en hoeveel mensen met die indicatie ook daadwerkelijk zijn geplaatst op een beschut dienstverband. Want de indicatie beschut betekent dat de gemeente eigenlijk een beschut dienstverband, dus een betaald dienstverband aan deze mensen kan aanbieden, waar ze dus ook dat geld voor krijgen, want dat is een gefinancierd dienstverband. Dat betekent dat ... Nog los van die mensen dus die dat dienstverband niet hebben gekregen, want dat zijn er dus 56 procent van die taakstelling, die hebben dat dus niet gekregen. Maar dat betekent ook dat de mensen die die indicatie hebben, dat zouden er 120 zijn op Drechtstedengebied en daar zouden er 86 van ingevuld zijn. Even een berekening op losgelaten wat dat effectief berekend is, dat op dit moment, in maart 2021 – al een tijdje terug, maar het UWV is altijd een beetje traag met cijfers – dat in maart '21 er 24 mensen een indicatie hebben gekregen beschut vanuit Dordrecht, maar die hebben op dat moment geen plek gekregen in een beschut werk dienstverband. Dus mijns inziens, en dat wil ik ook even aan de wethouder vragen: hoe ziet hij dat? Weet hij welke mensen een indicatie hebben en krijgen zij ook een dienstverband aangeboden? Want er is dus een discrepantie tussen het aantal aangeboden dienstverbanden en het aantal afgegeven indicaties. Dat is één. Twee is, wat vindt de commissie hier eigenlijk van? Vindt de commissie, net als ik, dat we eigenlijk eens zouden moeten vragen aan de portefeuillehouder om ervoor te zorgen dat we niet 44 procent van die taakstelling – waarvoor we financiering krijgen – in gaan vullen, maar bijvoorbeeld 75 procent, dat dat gewoon het streven gaat zijn voor 2022? Dat zou ik graag willen vragen aan mijn collega's van de commissie hoe zij daarin staan. En ten derde is, en staat ook heel goed in het stuk beschreven dat Dordrecht voldoet aan het opvullen van de indicaties, zeg maar, die komen, maar er staat niet bij dat wij actief gaan zoeken naar die mensen – die er wel dus zijn, dat kan gewoon niet anders. Dat kun je doen bij dagbestedingsorganisaties, denk aan de bovenkant van de dagbestedingsorganisaties, kijk naar welzijnsorganisaties, kijk bij de Wmo, kijk bij de Sociale Werkvoorziening, kijk

bij de participatieplekken, mensen. Daar zullen vast echt nog een hoop mensen zijn die hiervoor in aanmerking komen, maar die je wel actief moet gaan benaderen. Want het is geen doelgroep die bedenkt: hé, hier heb ik recht op, ik ga eens aan de bel trekken. Dus dat is eigenlijk ook een vraag aan de wethouder: hoe zijn wij nu bezig met het actief ontsluiten van dit instrument van die doelgroep?

De voorzitter: Helder. Voor een deel wel technische vragen naar mijn gevoel, maar laten we de wethouder nu eerst het een en ander laten vertellen over dit onderdeel. Ik zie dat de heer Boersma in ieder geval een reactie wil geven. De heer Boersma.

De heer Boersma: Voorzitter, dank u. Ik heb de eerste paar zinnen van mevrouw Van Eck gemist, want ik had mijn koffie nog niet op. Dus ik weet niet hoe zij begonnen is, maar de rest van het verhaal, en als ik kijk naar de informatie van de wethouder, dan ben ik het wel met u eens dat dit wel heel veel technische vragen zijn. Had dit zich niet dan meer geleend voor gewoon artikel 40-vragen om eens dan aan de wethouder te vragen hoe dit nou precies zit? Want als ik het verhaal van de wethouder lees, dan indiceert het UWV, worden alle mensen die geïndiceerd worden, worden keurig geplaatst in beschut werken en vervolgens houden we ook nog geld over. Dus even gewoon gebaseerd op de informatie die de wethouder ons verschaft, zou ik zeggen: nou, alle mensen die beschut werken nodig hebben, daarvoor geïndiceerd worden, die komen daarvoor in aanmerking en die krijgen een beschutte plek. Interessante vraag van mevrouw Van Eck natuurlijk is: hebben we alle mensen in beeld die geïndiceerd zouden moeten worden? Ik denk dat dat de kernvraag is van het hele verhaal, want degenen die geïndiceerd worden, worden keurig netjes geplaatst allemaal. Dat is wat we met zijn allen willen. Maar dat zou dan denk ik meer iets zijn om gewoon eens even aan de wethouder te vragen: nou, ga ... Misschien heeft hij daar meteen een wethouder op ... Of, wethouder ... Misschien heeft onze wethouder daar meteen een antwoord op, dat zou me ook niet verbazen, maar ik denk: ik vind het wat lastig, en zeker nu even terugkijkend dat we deze vraag geagendeerd hebben voordat überhaupt er een beantwoording van de wethouder lag, dan denk ik, dan zou het misschien goed zijn als we dit soort vragen eerst van een antwoord laten voorzien en dan vervolgens met elkaar erover hebben: gaan we dit bespreken in de commissie, of zijn er nog zoveel vragen dat we de wethouder nog een keer vragen om wat verder op de antwoorden of de nadere vragen in te gaan? Tot zover even.

De voorzitter: Mevrouw Van Eck.

Mevrouw Van Eck: Ik wil heel even terugkomen op de veronderstelling van de heer Boersma dat iedereen met een indicatie dus ook geplaatst is, want dat blijkt dus uit het Dashboard Beschut Werk dat dat niet het geval is. Dat er een discrepantie is tussen het afgegeven aantal indicaties en de plaatsingen, dus dat dat ook nog een onderdeel is van de vraag, zeg maar.

De voorzitter: Goed. Eigenlijk twee vragen, als het goed begrijp. De vraag naar de discrepantie van mevrouw Van Eck en de kernvraag zoals de heer Boersma die formuleerde. Ik wilde naar de wethouder gaan om te kijken of hij die vragen op dit

moment kan beantwoorden, of dat hij zegt: nou, dit is toch wel even iets andere koek, hier moet ik nog even wat nawerk voor verrichten. De wethouder, de heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, dank u wel. Ja, ik heb goed naar mevrouw Van Eck geluisterd. Het is overigens geen beantwoording van het college, het is een beantwoording van een technische vraag – die overigens wel wat eerder uw kant op had kunnen komen, dus dat trek ik mij aan, want hij is wel laat aan u toegezonden, de beantwoording. Waar dat precies aan ligt, weet ik niet, hoor. De zomer zat ertussen. Maar ook denk ik, dit beschut werk en de indicering vanuit het UWV en de samenwerking met de Sociale Dienst, dat is echt, dat doen we per regio, dus op regionaal niveau. Het is wel een ingewikkeld verhaal. Uw inleiding, denk ik, ik sluit niet uit dat er enkele commissieleden misschien ook al waren die het ook niet helemaal van A tot Z konden volgen en dat zou ik ook heel goed begrijpen, want het is een heel complex werkveld. Het is nog complexer geworden inderdaad met de intrede van de Participatiewet, het sluiten van de sociale werkvoorzieningen. Er zijn destijds door het kabinet best wel veel heftige keuzes gemaakt die de basis van de arbeidsmarkt raakten. Nou, trouwens, ze speelden zelfs bij de laatste verkiezingen nog een rol, terwijl het toch echt wel een paar periodes geleden waren. En er is ook wel heel veel met het badwater weggegooid, want u stelt wel terecht: er waren mensen met een arbeidshandicap, die kan van verschillende aard zijn en daar moeten we een plek voor vinden in onze samenleving. Die moeten mee kunnen doen, mee kunnen doen naar hun vermogen, naar hun talenten en de Sociale Werkvoorziening was daar altijd heel goed instituut voor. Nou, die zijn uiteindelijk gesloten, in ieder geval, de instroom, de Wsw is gesloten. Wij hebben natuurlijk nog steeds wel Drechtwerk, dat hebben wij ook echt overeind gehouden. Sterker nog, we proberen Drechtwerk qua leer-/ontwikkelbedrijf alleen maar uit te bouwen, omdat we daar gewoon een hele mooie infrastructuur hebben om mensen, ook die soms misschien wat moeilijkheden hebben richting een baan, om die te kunnen ondersteunen richting werk. Beschut werk is eigenlijk werk van iemand die niet volledig een baan kan vervullen, maar wel in een – nou ja, het woord zegt het al – een beschutte omgeving een waarde kan hebben. Een waarde voor zichzelf, waarde voor de omgeving, waarde voor de onderneming. Wij in de Drechtsteden, durf ik te stellen, maken we daar echt wel werk van beschut werk. Dat doen we samen met het UWV, we werken natuurlijk al intensief samen met het UWV. Maar het is wel wat de heer Boersma zegt, we zijn wel afhankelijk van de indicaties van het UWV. Mijn informatie is altijd dat als het UWV indiceert, dan zorgen wij voor een beschutte werkplek. Er zitten wel allerlei perverse prikkels in heel de systematiek. Ik wil u van harte uitnodigen om de rapporten van onder meer adviesbureau Berenschot tot u te nemen en ook op de website van Cedris, de brancheorganisatie van de sociale werkvoorzieningen staan best wel interessante, lezenswaardige rapporten hierover en ook de complexiteit die daarbij komt kijken. Ik ben van harte bereid, want u heeft inderdaad nog heel veel nieuwe, technische vragen gesteld, om dat nog eens op een rij te zetten, hoor. Als dat behulpzaam is, dan zal ik dat denk ik wel even langs de regionale tafel laten gaan, omdat daar ook veel expertise zit om deze vragen goed te kunnen beantwoorden. Dan belast ik het Dordtse ambtenarenapparaat daar even wat minder mee, want dit is echt

een regionale aangelegenheid. Maar ik zeg daar wel bij, er is een nieuwe regering op komst – tenminste, nou ja, dat hopen we allemaal, dat blijkt toch allemaal weer wat langer te duren. Eén ding weet ik wel: die nieuwe regering gaat echt werk maken ook van dit vraagstuk en ook van die basis van de arbeidsmarkt, en sowieso van de arbeidsmarkthervorming. Er ligt een uitstekend rapport van de commissie Borstlap, er liggen rapporten van de SER, u wel bekend, van de Wetenschappelijke Raad voor Regeringsbeleid, van de Raad voor Openbaar Bestuur. Allemaal rapporten die eigenlijk gaan over hetzelfde, namelijk die arbeidsmarkt, zeker de basis van de arbeidsmarkt – nou, we hebben het ook allemaal gezien in die coronacrisis – de flex, het minimumloon, al dat soort zaken en zeker ook het punt dat u aanraakt, mensen met een arbeidshandicap, hoe kunnen die een plekje vinden. Dat gaat echt een plekje krijgen in het nieuwe regeerakkoord, of het nou over links, of rechts, of door het midden gaat, het zal allemaal wel. Dit is namelijk zo'n groot, urgent maatschappelijk vraagstuk, dat dient daar beantwoord te worden. Dus wat ik daarmee eigenlijk wil zeggen, ik ben van harte bereid om dit nog eens voor u op een rijtje te zetten, maar één ding weet ik wel: dit hele systeem heeft zijn langste tijd gehad. Wij doen wat we kunnen. Als de mensen geïndiceerd worden, dan krijgen ze een plekje. Iedereen valt nu onder de Participatiewet. Dordrecht, de Drechtsteden is koploper in Nederland waar het gaat over mensen met een arbeidshandicap aan het werk helpen. Dat doen wij met name ook door loonkostensubsidie, dus een deel van het loon over te nemen, en door heel veel begeleiding op de werkvloer. We hebben nu gelukkig ook kunnen afspreken dat we daar ook financieel in ieder geval niet de nadelen van ervaren, maar dat het ook financieel gewoon aantrekkelijk is voor een gemeente om zich daarvoor in te zetten. Daar valt dit eigenlijk ook onder. Maar het feit dat dit een heel complex gesprek dreigt te worden, dat laat al zien dat die regelingen allemaal door elkaar heen lopen en dat het heel ingewikkeld is geworden. Tot slot, voorzitter, ik zou eigenlijk wel het voorstel van de heer Boersma willen omarmen. Als deze bespreking, die kunnen we nu echt niet denk ik een goed debat voeren in de commissie, want daar is zo'n technische beantwoording wat mij betreft – maar goed, u bent de raad, u bent de baas – niet helemaal geschikt voor. Maar als mevrouw Van Eck naar aanleiding van deze uitwisseling en de beantwoording van de technische vragen nog andere technische vragen heeft, of andere politieke vragen, natuurlijk van harte bereid om die te beantwoorden en wellicht kunnen we dan alsnog eventueel ook nog een debat erover voeren of met elkaar daarover in gesprek gaan. Ik ben ook van harte bereid om u even een keer uit te nodigen om eens u ook bij te praten bij de Sociale Dienst. Daar kan ik ook eventueel de regiodirecteur of een arbeidsmarktdeskundige van het UWV bij vragen om daar ook nog eens over door te praten. Tot zover.

De voorzitter: Mevrouw Van Eck.

Mevrouw Van Eck: Dank u wel, voorzitter. En dank u wel, portefeuillehouder, voor het aanbod. Maar het is mijn werk, dus ik weet er wel heel veel van en de regiodirecteur ken ik ook heel goed. Maar wat ik een beetje jammer vind is dat u toch de vraag ontwijkt, maar ik ga ervan uit dat die terugkomt in de beantwoording van de technische vragen: wat doet eigenlijk de SDD of Dordrecht eraan om wel mensen actief te gaan zoeken? Want ik werk zelf in de omgeving en ik weet ook meerdere gemeenten die dat doen die

wel op hun taakstelling of er zelfs overheen zitten, juist omdat zij gewoon het belangrijk vinden voor hun inwoners dat de inwoners die er recht op hebben ook dat kan worden aangeboden. Dus dan gaan we actief op zoek middels bijvoorbeeld trajecten, middels participatieplekken, middels alle instrumenten die u zelf eigenlijk ook al opnoemt. Maar goed, ik denk dat het goed is als ik nog wat beter mijn vragen formuleer, of in ieder geval, de onderwerpen binnen dit onderwerp waar ik wat meer aandacht of een betere duiding van wil hebben, zodat we daar eventueel mee verder kunnen, of niet, al naargelang wat de commissie vindt. Want ik weet dat dit een heel complex onderwerp is, bijna niemand snapt het namelijk heel goed, daar lopen we zelf ook wel eens tegenaan. Maar het is wel heel belangrijk en dat wil ik even benadrukken, voor de mensen die het nodig hebben. Dus dank u in ieder geval voor de toelichting, ik ga zorgen dat ik mijn vragen even wat beter formuleer, zodat u daar even goed antwoord op kunt geven kijken en dan kijken we even verder of we met elkaar in gesprek gaan.

De voorzitter: Goed, u neemt het aanbod van de wethouder aan, u gaat vragen formuleren, die gaan in de richting van de wethouder en aan de hand van de beantwoording zullen we wellicht kijken hoe we daar verder mee gaan. Dus dat is een procesafspraken, zelfs een vrij vage, vind ik zelf, maar we wachten de beantwoording af. U heeft al vragen gesteld nu mondeling, moeten dit – en ik vraag dat maar even aan de heer Heijkoop – formele artikel 40-vragen worden? Want ik kan me ook voorstellen dat er een lijstje met vragen komt van de leden van de commissie die u gewoon in een memo beantwoordt, eventueel in een presentatie met deskundigen, zodat we daar inderdaad ook deze ingewikkelde materie wat verder kunnen praten. Ik zie de heer Tiebosch.

De heer Tiebosch: Ik zou het wel fijn vinden als mevrouw Van Eck gewoon haar vragen stelt aan wethouder Heijkoop. Eigenlijk zou ik al akkoord zijn gegaan met het genereuze aanbod wat hij heeft gedaan. Want het is natuurlijk gewoon van belang dat als wij er hier in de commissie over praten, dat er een politieke vraag is geformuleerd. Want anders dan gaat het alle kanten op. Dus wat mij betreft stelt u, mevrouw Van Eck, omdat u het aanbod van de wethouder niet gelijk omarmt, stelt u uw technische vragen. U krijgt dan het antwoord en ik neem aan dat de commissie daar ook gewoon het antwoord van krijgt en dan kunnen we gewoon dat bij de agendering, op het moment dat die antwoorden er liggen, met elkaar een politieke vraag daarover formuleren en dan kijken we of dat voldoende steun heeft.

De voorzitter: Ja, helder. Ik stel voor het zo verder af te spreken en dat als een besluit vast te stellen dat dit proces zo loopt zoals net door de heer Tiebosch uitstekend is verwoord en dan voor dit moment dit onderwerp voorlopig af te sluiten.

6. Overzicht Moties

De voorzitter: Goed, dan gaan we naar het volgende onderwerp en dat is het overzicht van de moties van de commissie Sociale Leefomgeving per 2 december. Ik heb even snel zitten kijken naar alle moties. Het zijn drie bladen, vier bladen die allemaal nog in behandeling zijn. Is er iemand die behoefte heeft om hier nog iets van te vinden? Iedereen kan akkoord gaan met deze lijst? Dan wordt er, dat is de laatste motie, denk

ik. Dat is met betrekking tot het Energiehuis. Daar wordt nu van voorgesteld deze af te gaan voeren, omdat wij geïnformeerd zijn per raadsinformatiebrief die we op 28 april ter kennisgeving hebben aangenomen in de raad. Dus deze motie is feitelijk uitgevoerd, dus het voorstel is om die niet meer op naam te stellen, maar af te voeren. De heer Boersma.

De heer Boersma: Voorzitter, dank u. Ik dacht dat wij gezegd hadden in de commissie dat ondanks die raadsinformatiebrief, dat we de motie nog even aanhielden, omdat in verband met corona er gewoon weinig gebeurd is in het Energiehuis, dus het nu geen zin heeft om een evaluatie te doen en dat je dan misschien komend jaar een evaluatie zou kunnen doen. Maar ja, ik kan me ook voorstellen met alle onzekerheid, ja, dan kan je zo'n motie natuurlijk ook gewoon op het lijstje laten staan, hè?

De voorzitter: Ja, maar er staat hier feitelijk tot na de corona en dat weten we ...

De heer Boersma: Ja, dus ... Nou ja, ja, dus misschien moeten we wel met elkaar in de gaten houden dat er een toezegging ook ligt om die evaluatie te plannen en laten we die dan doen op het moment dat het Energiehuis ook gewoon weer een beetje in bedrijf is. Dat kon nog wel eens na de gemeenteraadsverkiezingen zijn, denk ik zomaar.

De voorzitter: Dat zou zomaar kunnen. Ik stel voor dat we die motie dus wel afvoeren en dat we bij de lijst structurele toezeggingen als een soort reminder opnemen dat er na de coronaperiode – ruim na de coronaperiode, want het moet ook nog wel aan werken dan – daar nog eens op terugkomen. Dat is vast en zeker voor de volgende raad. De heer Tiebosch.

De heer Tiebosch: Nou ja, voorzitter, de volgende raad. We hebben daar bij de kadernota met wethouder Burggraaf ook al over gesproken, omdat hij toen eigenlijk aangegeven heeft dat het meerjarig perspectief van het Energiehuis, dat hij in ieder geval de exploitatie in die begroting niet sluitend krijgt. Dus ik sluit niet uit dat we gewoon ook bij de begrotingsbehandeling daar met de wethouder gewoon over kunnen praten en op basis daarvan, of er nou corona is of geen corona, kunnen we daar in ieder geval een standpunt over innemen.

De voorzitter: Ja, lijkt mij ook. We kunnen er altijd over praten en als inderdaad in het kader van de begroting blijkt dat er weer meer geld naartoe moet, kan dat reden zijn voor de raad om opnieuw een motie in te dienen waarin we een aantal zaken uit deze motie weer opdiepen en alsnog vragen. Ik zag mevrouw Van der Ham ook even in beeld verschijnen.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, dank u wel. Ik ben het op zich eens met het voorstel om de evaluatie onder de toezeggingen te zetten, maar dan zou ik willen vragen om de exacte tekst van de laatste bullet van de motie over te nemen, omdat daarin staat wat we in de evaluatie willen terugzien.

De voorzitter: Goed idee, doen we. Dan is de lijst met moties daarbij vastgesteld.

7. Overzicht Toezeggingen

De voorzitter: Dan hebben we nog een lijst met toezeggingen. Daarvan staan er een aantal om af te voeren, kunt u daarmee instemmen? Dat voorstel van afvoeren zijn een toezegging over het programma Samen tegen Armoede, dat hebben we volgens mij net behandeld als ik het goed begrijp. Ja. Een motie over de zorgzame stad, heel veel tekst bij: een inhoudelijke evaluatie in deze raadsperiode te verwachten in januari 2022 op te leveren. Dan snap ik niet waarom er staat afvoeren, want het is nog geen 2022. Ik stel voor dat we die nog maar in behandeling zetten. En de knelpunten Veilig Thuis, de wethouder zegt toe de notitie over knelpunten die zijn gesignaleerd in de themabijeenkomst rond Veilig Thuis van de Dienst Gezondheid & Jeugd te delen. Daar wordt ook voorgesteld om af te voeren. Hebben wij die bijeenkomst gehad dan?

Mevrouw Nijhof: Volgens mij niet, hoor. Sorry, voorzitter, dat ik zomaar voor mijn beurt praat, maar ik denk niet dat wij die gehad hebben, voor zover ik dat kan bedenken.

De voorzitter: Nee, ik kan me ook niet herinneren dat we die gehad hebben.

Mevrouw Nijhof: Nee. Misschien wordt daarmee bedoeld de bijeenkomst die wij gehad hebben met betrekking tot de keten, dat dat daarmee bedoeld wordt? Nou, dat was die presentatie waarin dat hele zorgmeldingssysteem werd uitgelegd, van Veilig Thuis en triageren en de Wijkteams bla bla bla, zeg maar. Maar ja, ik bedoel, daar hebben we eigenlijk nooit ... We hebben daar een aantal conclusies volgens mij uit getrokken en daar is nooit meer iets op teruggekomen, nee.

De voorzitter: Ik zie mevrouw Stevens in de marge van haar beeld inderdaad ook schudden: nee, daar is nooit wat teruggekomen. Mevrouw Stevens, zet uw geluid even aan, dan kunnen we u ook horen.

Mevrouw Stevens: Dat klopt inderdaad. We hebben die bijeenkomst gehad, maar we hebben daar nooit de knelpunten verder in doorgesproken. Dus wat mij betreft moet dat ook blijven staan.

De voorzitter: Oké, zetten we ook in behandeling en gaan we wel praten ...

Mevrouw Nijhof: Daar zou ik bij op willen merken ... Mijnheer Van Verk? Voorzitter?

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Nijhof: Daar zou ik bij op willen merken, misschien kan dat er ook bij genoteerd worden op een of andere manier, dat ik kan me nog goed herinneren dat die avond, dat we dat thema dat dat georganiseerd is, dat de verantwoordelijke voor de Wijkteams niet aanwezig was. Mevrouw Theunissen was volgens mij aanwezig, maar degene die uiteindelijk de zorgmelding krijgt – want daar hebben we nog een discussietje over gehad – die was niet aanwezig. Het is wel handig om, nou ja, ook vanuit die hoek, omdat zij de zorgmeldingen namelijk in eerste instantie afvangen, toch

ook eens reactie te krijgen op de knelpunten die we die avond benoemd hebben en die zij zelf benoemd hebben daarin.

De voorzitter: Ja. Ik weet niet of de heer Van der Linden nog aanwezig is? Ik zie hem niet meer in het lijstje, maar ...

Mevrouw Nijhof: Nee, ik ook niet.

De voorzitter: Goed, we nemen hem alsnog in behandeling en zullen vragen met enige spoed met die notitie te komen. Ik weet ook dat we in de zienswijze richting Dienst Gezondheid & Jeugd van juni hebben wij ook gesignaleerd dat er knelpunten ontstaan en zelfs gevraagd om een nieuwe begroting. Daarvan is in de zienswijze de reactie van het bestuur geweest dat zij dat onderschrijven en eventueel met een nieuw onderdeel komen op die begroting. Dus alleszins reden om dat nog eens weer op de agenda te krijgen. Goed, blijft in behandeling staan met de dringende vraag aan de wethouder om daar nu toch snel eens met de knelpunten boven water te komen. Ja? Ik zie mevrouw Nijhof nog bedenkelijk kijken, maar ...

Mevrouw Nijhof: Nou ja, gaat u de toezeggingen nu afsluiten, dat stuk, of niet?

De voorzitter: Ik ga dan nu de toezeggingen afsluiten, want de rest is in behandeling.

Mevrouw Nijhof: Ik mis een toezegging. Ik mis een toezegging op de lijst, als ik die mag benoemen.

De voorzitter: Natuurlijk.

Mevrouw Nijhof: Volgens mij is het tijdens de kadernota zo geweest dat wethouder Stam toegezegd heeft dat er direct na het reces een stuk zou liggen met betrekking tot de Sportparkenvisie. Die toezegging wil ik heel graag opgenomen zien in het lijstje.

De voorzitter: In de lijst. Ik weet niet of die ...

Mevrouw Nijhof: Hij staat er niet op.

De voorzitter: Nee, ik zie hem ook inderdaad nergens terug. Die toezegging wordt even opgezocht, wordt even nagezocht in de notulen en alsnog opgenomen in de lijst. Akkoord? Dan hebben we nog een lijst van structurele onderwerpen, die blijven in behandeling en daar zal zo nu en dan rapportages van verschijnen. Dat waren de lijsten met moties en toezeggingen.

8. Voorbereiding themabijeenkomst afbakening Jeugdhulp en positie zorgvragende inwoners zorgdomein (Jeugdhulp, Wmo e.d.) - Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan ben ik bij de nieuwe behandelvoorstellen. Nummer 8, de 'Vorbereiding van een themabijeenkomst afbakening Jeugdhulp en positie zorgvragende inwoners zorgdomein voor de Jeugdhulp, Wmo en dergelijke'. Op 7 juli heeft de commissie Sociale Leefomgeving besloten de themabespreking over afbakening

Jeugdhulp en positie zorgvragende inwoners in het zorgdomein gecombineerd te bespreken. De raads werkgroep bestaande uit mevrouw Nijhof, de heer Boersma en ondergetekende heeft bijgaand voorstel daartoe voorbereid. De commissie wordt gevraagd het voorstel als hamerstuk te agenderen voor de gemeenteraad van 21 september. Let wel, wethouder Van der Linden wil de raad ook laten weten dat op korte termijn, Q3 of Q4 2021, de verordening Jeugdhulp kan worden geactualiseerd. De themabijeenkomst is gericht op het verrijken van besturings- en verantwoordingsinformatie van de raad op middellange termijn. De heer Van der Linden bereidt naar verwachting een wethoudersbrief hierover voor en die is inmiddels binnen. Deze, volgens mij. Ik zal hem u voorlezen. Hij is vandaag binnengekomen, dus we hebben hem niet meer verspreid onder u. "Geachte leden van de commissie, vanavond bespreek u de voorbereiding van de themabijeenkomst op 28 september. Uit de stukken leid ik af dat de focus niet allereerst komt te liggen op het gesprek over de afbakening van de Jeugdhulp, maar wat breder wordt getrokken. Dat is uiteraard aan u als commissie en het uitvoeren van de narratieve evaluatie lijkt mij op zich waardevol. Wel vraag ik opnieuw aandacht voor het proces om tijdig te komen tot een nieuwe verordening Jeugdhulp. Dit is het sluitstuk in de beweging die we ons in de periode hebben ingezet om de financiële en de beleidsmatige verantwoordelijkheid voor het jeugdbeleid weer meer lokaal te maken. Om allerlei redenen verdient het aanbeveling om per 1 januari aanstaande met een nieuwe verordening te kunnen werken. Het gesprek over de afbakening Jeugdhulp is hiervoor een belangrijke stap. De afbakening van Jeugdhulp en een aangepaste verordening bieden kansen om eerder door de commissie genoemde aandachtspunten beleidsmatig en juridisch een plek te geven. Ook kunnen we een bewuste keuze maken over de thema's als afbakening tussen financiering vanuit domeinen voor wat betreft passend onderwijs, Wet langdurige zorg en de inzet van de pgb's. Het tot stand brengen van deze nieuwe verordening is geen SOJ-traject, maar een lokaal proces waarbij uiteraard geldt dat het de aanbeveling verdient de lokale verordening Jeugdhulp zoveel mogelijk met elkaar te laten overeenkomen. Bianca den Outer van de SOJ is ingehuurd om het totstandkomingsproces in alle gemeentes te begeleiden. Indien dit gesprek op 28 september aanstaande niet inpasbaar is, wil ik u vragen dit zo spoedig mogelijk daarna te voeren. Het leek me goed dit opnieuw onder uw aandacht te brengen. Vriendelijke groet, Rik van der Linden." Dat betekent volgens mij dat we even stil moeten staan bij de agendering van allerlei zaken rondom de jeugdzorg, Jeugdhulp, hoe we dan ook maar willen noemen. Ik pak daar even de agenda bij, de termijnagenda om te kijken hoe we dat nu het beste in elkaar kunnen vlechten. 28 september hebben wij een themabespreking 'Afbakening Jeugdhulp en positie zorgvragende inwoners zorgdomein' in combinatie met een aantal punten die er staan. We hebben daarvoor een extern deskundige uitgenodigd om ons mee te nemen in een methode van evalueren, van duiden, van data en gegevens voor wat betreft het sociaal domein. Dat is de heer Van Halderen en die ...

Mevrouw Nijhof: Garderen.

De voorzitter: ... die wil ons gaan helpen met niet alleen een cijfermatige – koude duiding, noemen ze dat – maar ook een narratieve, dus op basis van verhalen van

cliënten onder andere en medewerkers en dat soort zaken, om een warme en een koude duiding te combineren, zodat je niet alleen de cijfers hebt waarlangs je de zaken beoordeelt, maar ook hoort of de doelen die je je gesteld hebt ook daadwerkelijk zo worden gehaald bij de mensen die het betreft. Wij zouden willen voorstellen om die avond ook uitsluitend voor dat onderdeel te bestemmen. Dat is één. Dan hebben wij verder een aantal punten op de lijst staan, waaronder de opvolging aanbeveling adviezen Meldpunt Jeugd, de wethoudersbrief met rapportage data en duiding. Die zou mooi passen bij het verhaal van mijnheer Van Halderen, die zou daar de aanbeveling kunnen doen om dat te combineren met warme data. Dan is er nog de informatiebrief over de ontwikkeling Jeugdhulpuitgaven eerste Burap, waarvan we net hebben gezegd: daar gaan wij een zienswijze op dichten. Als we op 28 december uitsluitend de evaluatie doen, of de duiding doen, dan hebben wij volgens mij een avondvullend programma. Dat is één. Dus dan hebben we dat op 28 september gearresteerd. Dan zou er voor die andere punten ruimte moeten worden ingeruimd op de agenda, die is er op zich nog wel, alsmede de vraag van de heer Van der Linden om de afbakening van de Jeugdhulp ter hand te nemen. Nou, tot zover even. Ik zie dat de heer Tiebosch daarop wil reageren, of is dat nog een oude reactie?

De heer Tiebosch: Dat is nog een oude reactie, voorzitter.

De voorzitter: Oké. Ik stel voor dat we eerst de duiding doen, die hebben we nodig voor – maar dat is puur mijn inzicht – die hebben we volgens mij mede nodig om goed te kunnen gaan afbakenen wat de jeugdhulpverlening nu eigenlijk precies inhoudt, waar die afbakening zou moeten plaatsvinden. Dus we zouden dat proces moeten doorlopen en vervolgens kunnen we zeggen: ja, als we dat nou allemaal lezen en horen en zien, dan zou je pas met goed fatsoen kunnen beoordelen wat wel of niet tot Jeugdhulp zou moeten behoren. Dan gaat dat dus volgordeachtig achter elkaar, dat zijn volgens mij een aantal processtappen. Hoe we dat precies in de agenda gaan vormgeven, dat is even een puzzel, maar wellicht dat we de werkgroep moeten vragen om zich daarover te buigen, waarbij de doelstelling is dat we voor 31 december het hele plaatje klaar hebben. Is dat een goed idee? Of zegt u: ja, maar dan gaan we te veel doen, of dan zijn we te laat. Wie mag ik daarover het woord geven? Mevrouw Nijhof?

Mevrouw Nijhof: Nou ja, anderen mogen natuurlijk ook het woord nemen, hoor, ik weet het niet. Maar ja, kijk, ik denk dat u het duidelijk stelt eigenlijk. Daarnaast is het zo dat het toch wel echt twee verschillende zaken zijn, want in dit geval gaat het erom dat wij natuurlijk eigenlijk bijna ruim zeven jaar alleen maar inderdaad, zoals u dat zegt, koude cijfers, niet te duiden cijfers krijgen en dat eigenlijk de hele uitvoering van de Jeugdwet ook gaat over dat je moet weten wat je stad nodig heeft en dus ook je moet weten wat een burger voor drempels ervaart in het verkrijgen van de zorg. Nou, dat hebben we tot nu toe eigenlijk nooit duidelijk gekregen, dus dat is dat stukje van de duiding van de warme cijfers. Daarnaast moeten de professionals natuurlijk ook weten hoe ze in samenspraak met de burger zo goed mogelijk en efficiënt mogelijk tot uitvoering kunnen komen. Dat is natuurlijk wel een proces en daar bedoel ik mee dat die methode die hier gekozen wordt – door mijnheer Van Garderen is het, overigens – ik weet niet goed hoe lang die met zich meebrengt. Maar daarnaast is het natuurlijk zo dat de verordening,

daar zijn allerlei standaardvoorbeelden voor. Waar wij natuurlijk nu heel erg mee zitten is dat er heel veel regels in die verordening staan die we, ja, wel dan niet, waar we eigenlijk een besluit over moeten nemen of we die er nog wel in willen houden of niet. Dat zijn ... Goed, dus wat dat betreft is het eigenlijk heel simpel, dat je zou ook zo kunnen stellen om in ieder geval dit goed uit te laten zoeken, omdat het echt noodzakelijk is om te weten wat jij moet inkopen namelijk om uiteindelijk in goede jeugdhulp te kunnen voorzien. Dat je ook een standaard verordening zonder nadere regels zou kunnen hanteren de eerste tijd en daarna die – want wij gaan als raad over die verordening – daarna in samenspraak met de professional en met, laten we zeggen, wat er uit die methode komt hem verder kunt vullen. Ik denk dat dat namelijk eigenlijk de beste manier zou zijn om uiteindelijk tot een goede lokale verordening te komen.

De voorzitter: Wat u eigenlijk zegt, mevrouw Nijhof, is dat het zijn twee processen die naast elkaar kunnen lopen, zonder dat dat elkaar hoeft te bijten. Nou, dan stel ik voor dat we het ene proces van de duiding, dat gaan we in ieder geval starten. Daar ligt nu ook een voorstel voor, dat doen we naar de raad. Het proces rondom de verordening gaan we eveneens starten. We laten de heer Van der Linden weten dat we daar tijd voor in gaan ruimen en dat we daar in afwachting zijn van zijn eerste gedachtes daarover. Ik zou bijna willen stellen dat de eerste stap is de huidige verordening op zijn wet- en regelgeving te toetsen aan de realiteit en de al bekende knelpunten die we daarin zien, en vervolgens kijken hoe we dat het beste kunnen oplossen. We moeten eerst het probleem weten, willen we de oplossing kunnen verschaffen. De heer Boersma.

Mevrouw Nijhof: Ja, kijk, en dat ...

De voorzitter: Even wachten, mevrouw Nijhof. De heer Boersma.

Mevrouw Nijhof: Ja, sorry.

De heer Boersma: Dank u, voorzitter. Nog als aanvulling daarop, dat narratief evalueren geeft ook veel mogelijkheid om te kijken wat nou het effect van zo'n verordening is, hè? Dus je kijkt ook even terug: heeft dat nou gebracht wat we willen, of belemmert dat juist, of werpt dat belemmeringen op voor mensen? Of misschien werkt het als een trein, dat zou ook kunnen, we weten het niet. Dus dat is ook wel goed voor het proces richting een nieuwe verordening. We moeten misschien ook gewoon even de tijd nemen om eens even rustig te kijken waar we al jaren tegenaan lopen: we zijn nu al zo lang bezig en bereiken we nou met zijn allen wat we willen en doen we nou eigenlijk wat onze bewoner, die die zorg nodig hebben, ook echt nodig heeft? Dus ik denk, nou ja, terecht, hoor. Dus gewoon gelijk op laten lopen en dan even de tijd nemen.

De voorzitter: Ja. Nou, goed idee. Kunnen we dat zo in het proces gaan zetten? Ik kijk ook even naar de griffier. Ja, nee, dus dat wordt hier ook door de griffier gezegd: het is goed om die twee zaken naast elkaar en bij elkaar te doen. Nou, laten we het zo gaan oppakken en dan moeten we puzzelen met de agenda wanneer wat gaat gebeuren. De heer Van der Linden is er niet meer, begrijp ik. Ik neem aan dat er overleg wordt gepleegd met het ambtelijk apparaat hoe we dat nu het beste kunnen doen en daarmee een puzzel krijgen voorgelegd hoe we dat in de data gaan zetten. Waarbij het streven

wel blijft om in december, uiterlijk december de nieuwe verordening vast te stellen. Ik weet niet meer welke datum dat is, maar dat zien we dan wel. Dat is op zich een vrij korte termijn overigens, hoor. Het lijkt wel heel lang, maar in de praktijk zijn dat maar twee, tweeënhalve maand. Goed, dan wilde ik, dat gezegd hebbend, kunnen we dan dit voorstel van de commissie doorsturen naar de raad om te hameren, of wilt u dat volgende week nog inhoudelijk bespreken? Ik zie geen reacties, dan neem ik aan dat er gehamerd kan worden. De heer Boersma zegt: hameren. Nou, geen reactie is instemming. Ah, er komen er nu meer. Dat voorstel kan naar de raad om te hameren, neem ik aan.

9. Afschaffen blijverslening - Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan is er het raadsvoorstel 'Afschaffen van de blijverslening'. Het voorstel is om dat te hameren, of te bespreken, maar dan met een politieke vraag. Mevrouw Striebeck.

Mevrouw Striebeck: Voorzitter, dank u wel. Wij vragen ons af hoe het komt dat er maar zo weinig gebruik gemaakt is van de blijverslening. Is er wel voldoende aandacht besteed? En mocht hij afgeschaft worden, dan zouden wij de blijverslening graag vervangen willen zien door de verzilverlening.

De voorzitter: De wat?

Mevrouw Striebeck: De verzilverlening.

De voorzitter: En wat moeten we verstaan ...

Mevrouw Striebeck: De blijverslening is een lening waarmee ouderen langer in hun huis kunnen blijven met aanpassingen. De verzilverlening, dan kun je inderdaad het geld wat in stenen zit verzilveren. Dus het geld wat in je huis zit verzilveren om te verbouwen, ja.

De voorzitter: Ja, nou, dat is ...

Mevrouw Striebeck: Dus het is een ander soort lening met een iets andere insteek.

De voorzitter: Oké. Eigenlijk zegt u, ik zou het willen bespreken, waarbij twee punten wij politieke vragen hebben: hoe komt het nu dat er zo weinig gebruik is gemaakt? Dat is één. En twee is: als we dat afschaffen, kan er dan een andere vorm van financiering, de verzilverlening, worden ingevoerd?

Mevrouw Striebeck: Ja, precies. Dank u wel.

De voorzitter: Oké. Zijn er partijen die dit voorstel ondersteunen, of er nog partijen zijn die nog vragen willen toevoegen? De heer Boersma.

De heer Boersma: Voorzitter, wij zijn altijd een van de aanjagers geweest van die blijverslening. Hij is vorig jaar ook nog verlengd, omdat er toen geen aanvragen waren en onder andere onze fractie toen gezegd heeft: laten we het nog een keer proberen. Ik

denk dat je ook realistisch moet zijn. Op het moment dat we nu drie jaar bezig zijn en er zijn acht aanvragen, waarvan er één gehonoreerd wordt – los van corona of geen corona, of wel of geen informatie. Dat is overigens een trend die uit het verhaal blijkt dat het ook landelijk is, hè? Die blijverslening wordt eigenlijk ook in andere plaatsen waar die van toepassing is heel weinig gebruikt. Dus ik denk, nou, dan moet je ook realistisch zijn om te zeggen: dit is blijkbaar niet het middel wat werkt. Mevrouw Striebeck heeft het dan over de verzilverlening. Ik dacht dat de verzilverlening juist niet via de gemeente gaat, maar dat dat bij een bank mogelijk is en dat dat volgens mij ook genoemd wordt in het voorstel, dat dat voor veel mensen aantrekkelijker is dan de blijverslening. Want de blijverslening is beperkt tot een bepaald bedrag, dus die verzilverlening is al mogelijk en wordt volgens mij ook bij banken aangeboden. Daar wordt volgens mij ook gebruik van gemaakt. Dus dan zie ik eigenlijk niet de noodzaak om dit nog verder te bespreken, omdat die mogelijkheid is er. Ja, linksom of rechtsom, we kunnen nog een keer kijken: waarom wordt die nou niet gebruikt? Weet je, mijn fractie denkt dan, nou ja, na drie jaar moeten we gewoon dan maar zeggen: het heeft niet gewerkt en helaas. Dus punt erachter en hameren, wat ons betreft.

De voorzitter: Oké, helder, mijnheer Boersma. Mevrouw Striebeck wil daarop reageren.

Mevrouw Striebeck: Ik hoor wat u zegt, maar wij zouden toch graag zien dat er toch nog een keer naar gekeken wordt. Door corona inderdaad is het bekendmaken daarvan misschien toch anders gegaan dan had moeten. Ik denk, als het breder naar buiten was gebracht dat dat toch wel meer aanvragen had opgeleverd, zeker weten.

De voorzitter: U blijft bij uw vraag en u zegt: ik zou het toch graag willen bespreken. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Striebeck: Precies.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, had u aanvullingen?

Mevrouw Nijhof: Wij willen mevrouw Striebeck ondersteunen hierin, wij willen de VSP ondersteunen in deze vraag. Wij vragen ons namelijk af, als je kijkt dat er gewoon van die drie jaar anderhalf jaar corona is geweest, of de manier en de inspanning die er verricht is om het onder de aandacht bij mensen te brengen, of die wel voldoende is geweest en of daar niet gewoon wat meer inspanning eigenlijk in zou moeten zitten. Wij denken dat het wellicht daaraan ligt waarom er dus uiteindelijk zo weinig op gereageerd wordt, dus we willen dat echt graag bespreken met de politieke vraag: heeft corona hier niet heel veel invloed op gehad en is er voldoende inspanning verricht om de lening ook onder de aandacht van de inwoners ...

De voorzitter: Als u het zo formuleert is het antwoord vrij eenvoudig, dan is het of ja, of nee. Dan heeft u een antwoord, punt. Ik zou de vraag dan meer willen ombuigen in de richting die mevrouw Striebeck ook eigenlijk stelt: waarom is er zo weinig gebruik gemaakt van de blijverslening? Ik ken het stuk inhoudelijk niet, misschien staat het erin, maar dan kan je nog altijd de argumenten die daarvoor genoemd worden ter discussie stellen.

Mevrouw Striebeck: Ja, er worden wel argumenten genoemd. Maar ja, er zijn flyers gedrukt, maar als die niet bij de mensen terechtkomen waar dat voor is, dan werkt dat niet. Dus wij willen graag bespreking.

De voorzitter: Oké, helder. Twee partijen zijn er nu die het willen bespreken. Is er nog een andere partij die zegt: nou, wij willen dat wel bespreken voordat het naar de raad gaat. De heer Van der Net ondersteunt de heer Boersma. Ja, dan spijt het me verschrikkelijk, maar er zijn slechts twee partijen die het willen bespreken. Dat is te weinig volgens het reglement van orde en dat betekent dat het voorstel onbesproken richting raad gaat. Daar heeft altijd iedereen nog de mogelijkheid om middels een stemverklaring te vertellen wat die ervan vindt, dan wel via motie of amendement te proberen het voorstel te wijzigen. In dat laatste geval zou het wel fijn zijn dat dat op tijd bij iedereen is, zodat we daar onze gedachten over kunnen laten gaan.

Mevrouw Striebeck: Dat is goed, dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Goed, dan is dat ook besloten.

10. Termijnagenda

De voorzitter: Dan krijgen we de termijnagenda. Dat betekent dat we op 14 december ... September, ik ben al helemaal naar het eind van het jaar. 14 september hebben we op de agenda staan het 'Raadsvoorstel atelierbeleid Dordrecht', de 'Cumulatie van functies bij directeur SOJ ad interim en manager Veilig Thuis ad interim' en de 'Beantwoording door het college van de artikel 40-vragen van het reglement van orde van de fractie BVD over de inkomenstoets Jeugdwet, in combinatie met de brief van de Serviceorganisatie en de terugkoppeling van het advies Meldpunt en Jeugd en meldingen toepassing inkomenstoets gemeente Dordrecht'. Daar kan iedereen mee instemmen, met deze agenda? De heer Boersma.

De heer Boersma: Ik heb nog een vraag bij die cumulatie van die functies. Hebben we daar nog een stuk bij, of is daar informatie? Want die heb ik anders gemist, maar ...

De voorzitter: Nee, daar zijn geen stukken bij.

De heer Boersma: Oké. Dus dan gaan we ... Of een politieke vraag ... Ja, ik ben een beetje aan het zoeken. Ik snap de onderliggende problematiek en ik ben een beetje aan het zoeken hoe we dan daar het debat met elkaar over aangaan, hoe dat gaat lopen. Volgens mij ...

De voorzitter: Ja?

De heer Boersma: Nee, volgens mij had mevrouw Nijhof daar wel een voorstel over, toch?

De voorzitter: Ja, die was (...)

Mevrouw Nijhof: Nou ja, wat mij gewoon opvalt is dat de PvdA en wij hier voor het reces vragen over hebben gesteld in de commissie en ook op schrift overigens, en dat daar beloftes en toezeggingen zijn gedaan over dat daar beantwoording op zou komen en dat die beantwoording er dus gewoon nog niet is. Want wij gaan er eigenlijk ook van uit dat er natuurlijk gewoon eerst beantwoording komt en dat we dan uiteindelijk wellicht ergens over gaan praten. Dus eigenlijk ligt hier wel de vraag voor: waar blijft in hemelsnaam die beantwoording? En ja, ... Dus, goed, misschien kan hier door de griffier nog een keer naar gekeken worden, want anders wordt het ingewikkeld.

De heer Boersma: Ja, dat is een terechte vraag, hoor. Want die, ja.

De voorzitter: Ja. Dat betekent dus dat we voor donderdag, of voor vrijdag vijf uur een duiding moeten hebben vanuit het college hierover. Zo niet, dan gaat het van de agenda af. Dan laten we hem nu nog wel staan en dan zeggen we de volgende, dan kunnen we naar aanleiding daarvan in de vergadering in ieder geval vaststellen dat het college in deze in gebreke blijft.

Mevrouw Nijhof: Precies.

De voorzitter: Ja? De andere stukken zijn wel aanwezig. Dan hebben we op 21 september gemeenteraad en dinsdag 28 september de themabespreking over de duiding van de cijfers. Woensdag 6 oktober de beantwoording vragen VSP inzake 'Toekomst openbaar primair onderwijs in Dordrecht'. Zijn die beantwoordingen al binnen? Die zijn er. Ja, ik ga tegenwoordig twijfelen bij elk stuk. Op die vergadering willen we ook de zienswijze op de Burap van de SOJ in ieder geval agenderen en misschien komen daar nog meer punten bij, maar dat zien we dan de volgende keer wel. Voor de rest staat op 12 oktober een gemeenteraad en moet de agenda nog verder gevuld worden, maar dat gaat ongetwijfeld nog wel gebeuren. Kan iedereen instemmen met de termijnagenda zoals we die net hebben vastgesteld, met de nodige wijzigingen die we daarbij hebben aangegeven, of de aantekeningen? Ja, zo te horen. Eens. Goed, dan hebben we op diezelfde termijnagenda zes raadsinformatiebrieven staan waarover wij in de toekomst nog moeten praten. Een van die informatiebrieven is op dit moment voorhanden. Ik weet niet of er nog een wethouder aanwezig is, meestal gaan ze weg op het moment dat er dit soort zaken aan de orde komen. Ik zou erop aan willen dringen dat de griffie nadrukkelijk deze punten nog eens onder de aandacht brengt en dat we die anders gewoon of niet meer kunnen behandelen, of dat we de zaken volgende keer maar eens wat nadrukkelijker aan het begin van de vergadering bij de heren onder de aandacht moeten brengen. Goed. Prima, zegt mevrouw Van Eck. En daarvoor, er komen nog verdere punten wel bij.

11.Rondvraag

De voorzitter: Dan zijn we volgens mij aan het einde gekomen van de vergadering en bied ik iedereen de gelegenheid om een rondvraag te stellen, als daar behoefte aan is. Die is er niet.

12.Sluiting

De voorzitter: Dan wil ik iedereen danken voor zijn aanwezigheid en inbreng bij deze avond en iedereen een goede avond wensen en de vergadering sluiten.

CONCEPT